

Ratajský zpravodaj

ročník 26
3/prosinec 2025

*Ať vám Vánoce přinesou chvíle,
které zahřejí a potěší.
Ať jsou časem blízkosti,
porozumění a milých slov.
Do nového roku vám přejeme zdraví,
pohodu a každý den aspoň jeden
důvod k úsměvu.*

*Starosta Marek Zezula
a zastupitelé*

SLOVO STAROSTY

Milí spoluobčané,

za několik dnů máme Štědrý den a s ním i čas zastavení a ohlédnutí za uplynulým rokem. Vánoce nejsou jen o svátcích samotných, ale hlavně o setkávání, lidské blízkosti a vzájemné ohleduplnosti. Právě v tomto období si člověk víc uvědomí, jak důležité je mít kolem sebe fungující vztahy, rodinu i přátele. Věřím, že atmosféra Vánoc nám všem dodá energii a chuť vstoupit do nového roku s nadhledem, optimismem a společnou snahou posouvat naši obec zase o kus dál.

Když se ohlédnu zpět, mám radost z toho, kolik se toho během roku podařilo zvládnout a kolik lidí se na tom podílelo. Nejde jen o opravy, investice a projekty, ale hlavně o život v obci, který stojí na spolicích, dobrovolnících a lidech, kterým není okolí lhostejné.

Během roku se opravovaly obecní budovy, zlepšovalo se zázemí pro školu, sport i hasiče, řešila se doprava, bezpečnost a veřejný prostor. Vedle toho probíhaly kulturní a společenské akce, setkání seniorů, práce se spolky i podpora aktivit pro děti. Zároveň už dnes připravujeme další věci, které nás čekají v příštím roce, ať už jde o opravy, nové projekty nebo rozvoj obce jako celku.

Velkou radost mám z toho, že v obci funguje řada spolků a skupiny lidí, kteří jsou aktivní a ochotní věnovat svůj čas ostatním. Právě díky nim je obec živá, setkávají se generace a vznikají akce, na které se lidé rádi vrací a na které budou dlouho vzpomínat.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem obecním zaměstnancům, zastupitelům, místostarostům, spolkům, dobrovolníkům i externím spolupracovníkům za jejich práci, energii a čas, který obci věnují. Přeji všem klidné Vánoce a do nového roku hlavně zdraví, pohodu a chuť být spolu. Zároveň se na vás těším na Štědrý den u zpívání koled v Popovicích. Věřím, že se nás letos sejde co nejvíce, protože než všichni doma usedneme ke štědrovečerní večeři, tak si spolu zazpíváme.

Marek Zezula

U MULTIFUNKČNÍHO HŘIŠTĚ ZA ŠKOLOU JE NOVÝ ALTÁN

Multifunkční hřiště za školou získalo během letošních letních prázdnin nový povrch. Rekonstrukce proběhla za finanční podpory Zlínského kraje a přinesla lepší a bezpečnější podmínky pro sport dětí i dospělých.

Po znovuotevření areálu přišli sportovci a vedoucí tenisové školy s podnětem na vybudování jednoduchého zázemí přímo u kurtu. Chybělo místo, kde by se dalo převléknout, odložit si věci, na chvíli si odpočinout nebo se schovat při nepříznivém počasí.

Původní záměr se postupně rozšířil. Přístřešek má sloužit nejen sportovcům, ale také škole jako venkovní učebna. Výsledkem

je otevřený celodřevěný altán se sedlovou střechou a uzamykatelnou technickou částí, který doplnil sportovní areál o potřebné zázemí.

Doposud se sportovci převlékali ve školní budově, která je od hřiště oddělena kurtem. Vzhledem k tomu, že na nový povrch je povolený vstup pouze v čisté sportovní obuvi, znamenalo to zbytečné přezouvání a komplikace při provozu. Nový altán problém vyřeší a výrazně zjednoduší využívání areálu.

„Děkujeme obecním zaměstnancům a místním řemeslníkům, kteří altán postavili,“ poděkoval starosta Marek Zezula.

V POPOVICÍCH UPOZORŇUJÍ ŘIDIČE NA RYCHLOU JÍZDU MĚŘIČE

Obec v posledních týdnech reagovala na opakované podněty občanů z Popovic, kteří dlouhodobě upozorňovali na rychlou jízdu projíždějících aut. Zejména při vjezdu do obce ve směru od Zlobic jezdí řidiči často příliš rychle. Protože jedou z kopce, a mnozí nesundají nohu z plynu, do Popovic vjíždějí vysokou rychlostí. Právě v tomto místě je navíc křižovatka a užší komunikace, což zvyšuje riziko nebezpečných situací.

„Obec proto pořídila dva informativní měřiče rychlosti. Jeden jsme umístili při vjezdu do Popovic od Zlobic, druhý při vjezdu do

Popovic ve směru od Kroměříže. Díky tomu má obec měřiče rychlosti na všech vjezdech, s výjimkou příjezdu ve směru od Šelešovic,“ uvedl starosta Marek Zezula.

Měřiče řidičům pouze zobrazují aktuální rychlost, nesnímají registrační značky a neslouží k vybírání pokut. Jejich účelem je upozornit řidiče na rychlou jízdu a přimět je ke zpomalení.

„Jakmile na řidiče něco blikne, většinou automaticky zpomalí,“ míní Zezula.

Pořízení obou měřičů vyšlo obec na 95 000 korun a v Popovicích fungují od 24. října.

DOJDE K OBNOVĚ HAVLOVY NIVY, BUDE TADY ALTÁN, OHNIŠTĚ I VYHLÍDKOVÉ MÍSTO

Havlova niva dnes patří k místu, které má velký potenciál, ale dlouhá léta zůstávala stranou pozornosti. Areál s výhledem na obec je v současnosti zanedbaný, zarostlý náletovými dřevinami a bez jasného využití. Obec se proto rozhodla místo postupně obnovit a vrátit mu smysl, tentokrát jako prostor pro odpočinek, setkávání i turisty.

Prostor se promění

„Zásadním krokem bylo převedení pozemků z TJ Sokol do vlastnictví obce. K bezplatnému převodu došlo letos po schválení na valné hromadě TJ, čímž se otevřela cesta k dalším úpravám a plánování. Do budoucna obec počítá s vybudováním veřejného tábořiště, kde bude možné posedět, opéct špekáček a strávit čas s rodinou či přáteli,“ vypověděl starosta Marek Zezula.

Součástí areálu má být také vyhlídka s fotopointem, takzvaným „oknem do krajiny“, které nabídne pohled na obec i okolní krajinu. Projekt vzniká ve spolupráci s Místní akční skupinou Hříběcí hory, počítá s devadesátiprocentní dotací a se zařazením místa do turistické mapky.

Než se k samotné realizaci při-

stoupí, čeká areál ještě hodně práce. Je potřeba vyčistit prostor od náletů, obnovit cestu a navázat na terénní úpravy zahájené letos na jaře.

Vznikne replika altánu

Havlova niva má přitom bohatou historii. V minulosti zde fungovalo sportovní zázemí s fotbalovým a volejbalovým hřištěm a také oblíbené vyletiště s tanečním kolem a dřevěným altánem. O to, aby byla tehdy Havlova niva kulturním a sportovním centrem obce, se postaral učitel a kronikář Josef Žourek (1899–1963).

Altán se v osmdesátých letech zbořil a celý areál postupně chátral. Později jej využívali motorkáři, kteří si zde vybuvovali krosovou dráhu.

Obec chce na minulost navázat i symbolicky. Počítá s replikou původního altánu, která vznikne podle dochované historické fotografie. Ta se podařila získat díky pamětníkům, kteří na výzvu zveřejněnou v minulých vydáních zpravodaje reagovali.

„I nadále sháníme další historické snímky Havlovy nivy, ať už hřišť, vyletiště nebo společenských akcí. Každá fotografie pomůže lépe zachytit paměť místa, které má šanci znovu ožít,“ požádal Zezula.

VÝSTAVBU OPTICKÉ SÍŤE PŘEVEZME FIRMA CETIN

Otázka vysokorychlostního internetu se v Ratajích řeší několik let. Už v roce 2021 obec počítala s tím, že optickou síť vybuduje místní podnikatel, se kterým tehdejší vedení uzavřelo dohodu. Projekt se však ani po opakovaných příslibech nepodařilo zrealizovat.

Současné vedení obce se proto rozhodlo situaci řešit jinak. Po snaze o dokončení původního záměru

začala obec jednat s další firmou, a to se společností CETIN, a. s., která má s výstavbou optických sítí zkušenosti po celé republice. Zastupitelstvo obce nyní schválilo záměr, aby CETIN na území obce vybuvoval moderní optickou síť.

„CETIN plánuje využít část již připravené infrastruktury, konkrétně uložené chráničky, pokud budou v odpovídajícím technickém sta-

vu. Díky tomu může být výstavba rychlejší a efektivnější,“ řekl starosta Marek Zezula.

Vedení obce si uvědomuje, že obyvatelé Rataj, Popovic i Sobělic čekají na kvalitní internet dlouho a mají za sebou řadu nenaplněných slibů. Právě proto bude obec postup prací tentokrát aktivně sledovat a o dalším vývoji pravidelně informovat.

Optická síť přinese nejen rychlejší a stabilnější internet, ale také lepší podmínky pro práci z domova, studium, podnikání a další rozvoj obce. Informace k harmonogramu výstavby, případným omezením i možnostem připojení budou občanům sdělovány průběžně prostřednictvím obecního webu.

PÓDIUM SE ROZPADALO, V KULTURNÍM DOMĚ V SOBĚLICÍCH JE UŽ NOVÉ

Při opravách kulturního domu v Sobělicích, které proběhly díky dotaci Ministerstva pro místní rozvoj ČR a zahrnovaly výměnu oken i opravu střechy, se při technické kontrole stavby přišlo také na havarijní stav dřevěného pódia v hlavním sále. Na problém upozornil technický a bezpečnostní dozor, který doporučil okamžité řešení.

„Po odstranění desek na pódium se ukázalo, že skutečný stav

konstrukce je výrazně horší, než se původně předpokládalo. Nosné trámy byly napadené dřevomorkou a červotoči, což zásadně oslabilo celou konstrukci. Pódium tak představovalo reálné bezpečnostní riziko při konání kulturních a společenských akcí, které se v sále běžně pořádají,“ upozornil starosta Marek Zezula.

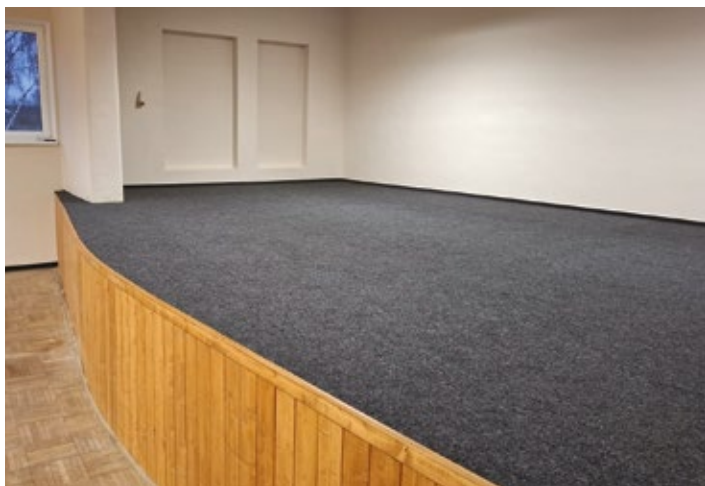
Vzhledem k tomu, že součástí dotované rekonstrukce kulturního domu byla také nová výmalba

sálu, nebylo možné opravu jeviště odkládat na pozdější dobu. Jakýkoliv další zásah by znamenal zbytečné narušení už hotových prací a prodloužení celé rekonstrukce.

„Opravu pódia obec zajistila prostřednictvím místního stolaře, se kterým dlouhodobě spolupracuje a který má s obdobnými zakázkami zkušenosti. Díky jeho rychlému zásahu se podařilo pódium v krátké době komplet-

ně zrekonstruovat, včetně nové nosné konstrukce i povrchových úprav,“ poděkoval Zezula.

Na rozdíl od výměny oken a opravy střechy nebyla rekonstrukce pódia součástí dotační akce. Náklady na opravu tak obec uhradila z vlastního rozpočtu. Výsledkem je bezpečné a stabilní jeviště, které odpovídá současným nárokům na provoz kulturního domu. Náklady na nové pódium činily cca 100 000 Kč.

POPLATKY ZA ODPADY SE ZVÝŠÍ O 100 KČ

Výše poplatku za komunální odpad pro rok 2026 už je v Ratajích jasná. Příští rok zaplatí obyvatelé s trvalým pobytem v obci 700 korun na osobu. Obec tak zvyšuje sazbu oproti letošnímu roku o 100 Kč.

Stejně jako dosud zůstávají v platnosti také úlevy pro vybrané skupiny obyvatel. Děti, které v da-

ném roce nedosáhnou 15 let věku, mají slevu 200 korun. Stejnou úlevu získají i senioři, kteří v průběhu roku dosáhnou 65 let a více.

Novinkou pro rok 2026 je rozšíření okruhu osob, které mohou úlevu využít. Na návrh místostarosty Pavla Opatrného obec nově zavádí slevu 200 korun pro studenty denního studia do 26 let

věku. Obec tak reaguje na situaci mladých lidí, kteří často studují mimo obec, ale mají zde trvalé bydliště.

Pro lepší srovnání obec uvádí i výši poplatků v okolních obcích. V roce 2026 zaplatí obyvatelé ve Zborovicích 950 korun, ve Zlobicích 800 Kč, ve Věžkách 700 korun a v Roštíně rovněž 700 korun.

Rataje se tak i nadále drží na úrovni, která patří v regionu k nižším.

„Cílem obce bylo nastavit poplatek tak, aby byl pro obyvatele únosný a zároveň co nejvíce pokryl náklady spojené s odpadovým hospodářstvím, na které z obecního rozpočtu doplácíme cca 250 Kč za občana,“ podotkl starosta Marek Zezula.

I KDYŽ SE POPLATEK ZA STOČNÉ ZVEDÁ, STÁLE NEPOKRÝVÁ REÁLNÉ NÁKLADY

Stočné je poplatek za odvádění a čištění odpadních vod, který obec vybírá v souvislosti s provozem vlastní čistírny odpadních vod v Sobělicích. Odpadní voda vzniká při běžném chodu domácností, například když lidé používají toaletu, perou nebo umývají nádobí. Znečištěná voda následně směřuje do veřejné kanalizace a čističky, kde prochází procesem čištění, než se vrátí zpět do přírody.

Rataje mají vlastní čistírnu odpadních vod a jsou na ni v současné době napojeny téměř všechny domácnosti v obci, výjimkou zůstává pouze pět domů, které by se ale také měly napojit. Provoz čističky s sebou nese nemalé náklady, které se dlouhodobě pohybují přibližně kolem 60 Kč za 1 m³ odpadních vod.

Výše stočného se proto v posledních letech postupně upravuje. Za rok 2024 činil poplatek 41,80 Kč za 1 m³, pro rok 2025 jej zastupitelé stanovili na 44,80 Kč za 1 m³ a pro rok 2026 schválili sazbu ve výši 48 Kč za 1 m³, která se bude vybírat v roce 2027. Obec tak i nadále část skutečných nákladů na provoz čistírny hradí ze svého rozpočtu.

Poplatek za stočné za rok 2025 bude obec vybírat do 30. května 2026 na základě odpočtů, které budou v lednu 2026 provádět zaměstnanci obce.

Z DOTACE SE DOKOUPILO DALŠÍ VYBAVENÍ PRO FOTBALOVÝ AREÁL

Fotbalový areál v Ratajích prochází v poslední době postupnou modernizací, která má zlepšit zázemí pro sportovce i návštěvníky. V areálu vznikly nové střídačky a zároveň se řešilo hospodaření s vodou. Na hřišti je vrt a do země se zakopaly retenční nádrže, které slouží k zadržování vody a jejímu dalšímu využití při údržbě hřiště.

Na další vybavení areálu získala TJ Sokol dotaci od Místní akční skupiny Hříběcí hory. Díky finanční podpoře si sokolové pořídili novou sekačku na trávu, ozvučení areálu, reproduktory a ampliony, ale také pingpongo-

vé stoly a fotbalové branky, které rozšiřují možnosti využití hřiště i pro další sportovní aktivity.

Součástí dotační žádosti je také plán na pořízení nové kotle pro objekt v areálu. V tomto případě je zatím projekt otevřený a čeká se na detailní upřesnění typu a parametrů kotle.

Postupné investice do fotbalového areálu ukazují snahu zlepšovat sportovní zázemí v obci krok za krokem. Areál tak neslouží jen fotbalistům, ale je i místem, které mohou využívat i další sportovci a veřejnost.

3 NEJČASTĚJŠÍ OTÁZKY PRO STAROSTU MARKA ZEZULU

JAKÁ BUDE HLAVNÍ CENA NA OBEČNÍM PLESE 7. ÚNORA?

Automatický kávovar, který se osvědčil už loni.

KDY VYJDE DRUHÝ DÍL UTAJENÝCH ZÁPISKŮ JOSEFA ŽOURKA?

Na podzim roku 2026.

JAKÝ POSTIH HROZÍ TĚM, KTEŘÍ SE NEPŘIPOJÍ NA OBEČNÍ KANALIZACI?

S většinou vlastníků se obci podařilo domluvit, u posledních pěti případů jednání stále probíhají. Pokud dohoda nevznikne do konce letošního roku, obec situaci podstoupí stavebnímu úřadu v Kroměříži, kterému majitelé nemovitostí budou muset doložit, jakým způsobem nakládají se splaškovou vodou.

NAD SOBĚLICEMI JE VYSÁZENO 32 NOVÝCH STROMŮ

Při opravě příjezdové silnice od Kroměříže do Rataj musel Zlínský kraj jako vlastník komunikace řešit také stav stromů podél cesty. Některé z nich byly už přestárlé, ve špatném zdravotním stavu a při silném větru či bouřkách představovaly riziko. Část stromů měla polámané větve a poškození z předchozích bouří, proto bylo nutné je z bezpečnostních důvodů odstranit.

Součástí zásahů ale nebylo jen kácení. Zlínský kraj v obci realizoval také náhradní výsadbu za vykácené stromy. Nové stromy se vysadily

nad Sobělicemi, kde nyní vzniká nová alej. Aktuálně zde roste 32 mladých stromků, a to jako směs ovocných dřevin, tzn. třešně, hrušně, jabloně a další ovocné stromy.

Výsadba tím ale ještě nekončí. Obec počítá s tím, že bude potřeba dokoupit ještě přibližně pět až šest stromků, aby byla alej kompletní.

„Zároveň se připravuje další náhradní výsadba, která má v budoucnu pokračovat od sobělické zastávky směrem na Popovice,“ řekl starosta Marek Zezula.

S CESTOU V POPOVICÍCH SE ZAČNE JEŠTĚ LETOS

Oprava komunikace v Popovicích, o které se mluví už delší dobu, se konečně posouvá k realizaci. Do konce letošního roku se má začít s prvními pracemi, aby se dlouhodobě nevyhovující stav silnice konečně začal řešit.

„Ještě před samotnou opravou povrchu je ale nutné dořešit technické věci pod zemí. Hlavním tématem je dešťová kanalizace, která musí odvést vodu z komunikace i okolních pozemků. V této lokalitě si totiž někteří obyvatelé postavili domy níže, než je úroveň cesty, což se naplno projevilo při loňských přívalových deštích, kdy voda způ-

sobila problémy hned na několika místech a obyvatelé lokality měli v zahradách vodu,“ uvedl starosta Marek Zezula.

Součástí řešení je také dodržení povinného vsakování dešťových vod, které mají jednotlivé nemovitosti předepsané. Právě sladění technických detailů je teď klíčové, aby se oprava komunikace nemusela v budoucnu znovu otevírat kvůli vodě.

První práce mají začít ještě letos a obec počítá s tím, že oprava komunikace v Popovicích by měla být hotová nejpozději do konce dubna příštího roku.

V LÉTĚ SE NA ŠKOLE VYMĚNÍ OKNA

Budovu základní a mateřské školy čeká v příštím roce důležitá oprava. Obec má v rozpočtu vyčleněných 300 000 Kč na výměnu čelních oken, která jsou dnes už v havarijním stavu. Okna pocházejí z osmdesátých let, jsou shnilá a netěsní, což se výrazně projevuje i na únicích tepla. Oprava proto přinese nejen lepší vzhled budovy, ale také úspory za vytápění.

„Práce jsou plánované na letní prázdniny, aby co nejméně zasáhly

do provozu školy a školky, a před samotnou realizací je nutné zakázku vysoutěžit,“ řekl starosta Marek Zezula.

Budova má dlouhou historii. Mateřská škola v ní fungovala už za druhé světové války, kdy zde ženy nechávaly malé děti, aby mohly chodit pomáhat na pole v době, kdy muži byli ve válce. Oprava oken tak naváže na dlouhodobou snahu udržet budovu v dobrém stavu i pro další generace.

INTERIÉR HASIČSKÉ ZBROJNICE PROŠEL OPRAVAMI, DALŠÍ BUDOVU JEŠTĚ ČEKAJÍ

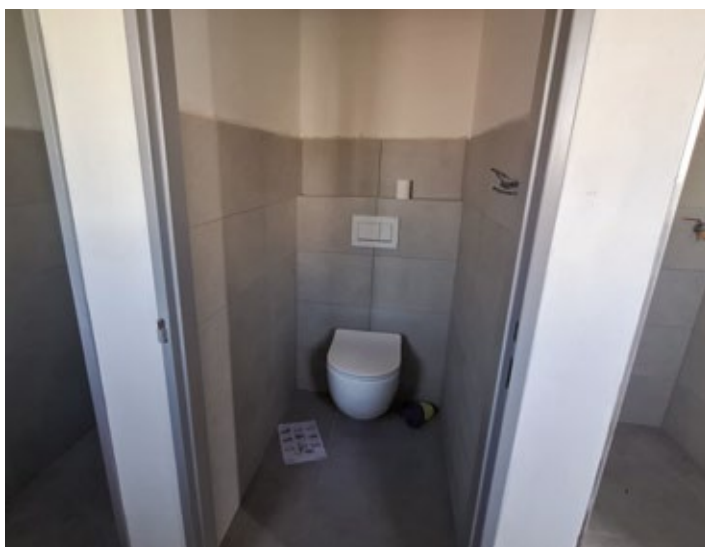
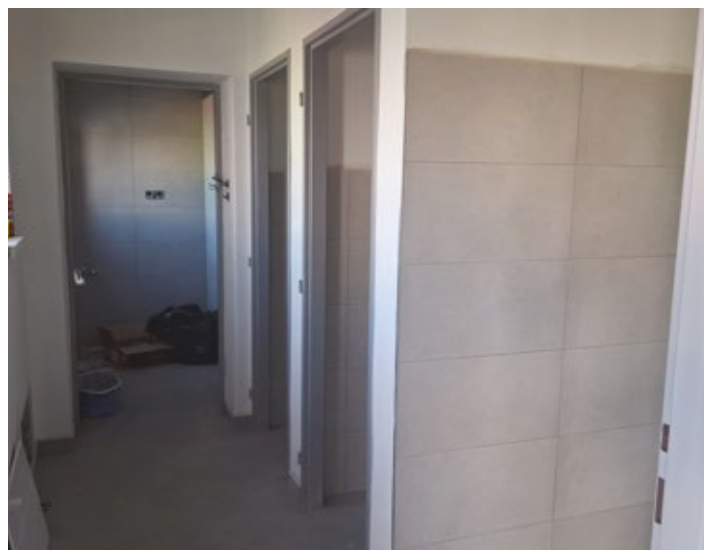
Během celého letošního roku probíhaly v Ratajích postupné opravy interiéru hasičské zbrojnice. Prostory byly dlouhodobě ve špatném stavu, protože interiér trpěl vlhkostí a plísněmi, sociální zařízení už neodpovídalo dnešním nárokům a celkové zázemí nebylo dostatečné ani pro hasiče, ani pro další využití budovy. Do budovy zatékalo stropem a na

zdech a na podlaze byly mokré fleky.

„Cílem oprav bylo dát zbrojnici do pořádku, aby mohla dál sloužit jak hasičům, tak i pro místní spolky. Postupně proto došlo k úpravám vnitřních prostor, vzniklo nové sociální zázemí, přibyla toaleta i sprcha a zbrojnice dostala také novou kuchyňskou linku,“ sdělil starosta Marek Zezula.

Obec financovala úpravy interiéru ze svých vlastních prostředků, do budoucna chce získat dotace a v rekonstrukci pokračovat. Na zbrojnici je ještě spousta práce.

„Budovu čeká ještě oprava střechy a skladu pro obecní techniku. Budeme hledat dotační možnosti,“ uzavřel starosta.

ODBAHNĚNÍ POLDRU V POPOVICÍCH SE POSUNUJE NA LEDEN

Odbahnění poldru v Popovicích, o kterém obec informovala v minulém vydání zpravodaje, se uskuteční v pozdějším termínu, než se původně plánovalo. Práce měly začít už v listopadu, nakonec se ale posunou na začátek ledna.

„Důvodem je počasí a technické podmínky na místě. Na koordináční schůzce s realizační

firmou a se zástupci Zemědělského obchodního družstva se ukázalo, že pro odvoz vytěženého sedimentu budou vhodnější zimní podmínky s trvalejšími mrazy. V blátivém terénu by byla manipulace se sedimentem složitá a práce by se zbytečně prodražily,“ prozradil starosta Marek Zezula.

Samotné práce zahrnou nejen vybagro-

vání nánosů, ale také opravu poškozených břehů. Na straně u veřejné komunikace dojde ke zpevnění břehu lámaným kamenem, na straně pod pečovatelským domem pak pomocí betonových panelů.

Odbahnění poldru obec uhradí z vlastního rozpočtu. Vysoutěžená cena činí 1 076 836 korun včetně DPH.

VĚNEC U POMNÍKU PADLÝCH PŘIPOMNĚL VZNIK REPUBLIKY A KONEC VÁLKY

28. říjen patří k nejdůležitějším dnům naší historie. Připomínáme si vznik samostatného Československa v roce 1918, ale také všechny, kteří za svobodu své země zaplatili životem. Den proto není jen státním svátkem, ale i příležitostí k tiché vzpomínce.

Nad Popovicemi stojí pomník padlých v první světové válce. Připomíná muže z obce, kteří odešli bojovat a už se nikdy nevrátili domů. U některých z nich rodiny věděly, kde a za jakých okolností zahynuli, u jiných bohužel zůstala jen zpráva, že padli někde daleko od domova.

Obec se v posledních letech snažila zajistit obnovu památníku. O dotaci na jeho restaurování žádala už dvakrát, ale zatím bez úspěchu. V příštím roce proto bude potřeba přehodnotit strategii a hledat cestu, jak na potřebnou podporu dosáhnout, aby se pomník mohl nechat restaurovat.

Obec na své padlé nezapomíná. Právě 28. října položili k pomníku věnec starosta Marek Zezula a místostarostka Martina Sedláčková. Tichým gestem uctili památku mužů, kteří se z války nevrátili, a připomněli, že jejich oběť má své místo v historii obce i dnes.

ODEVZDÁVÁNÍ TEXTILU SE PRODRAŽÍ, SVOZ STOJÍ DVAKRÁT TOLIK

Sběr použitého textilu patří mezi povinnosti, které obcím ukládá zákon. Textil se proto v obci sbírá odděleně a ukládá do bílých kontejnerů, aby neskončil ve směsném odpadu. Jakmile se kontejner naplní, obec musí jeho vývoz objednat.

V poslední době se ale výrazně zvýšily náklady spojené se svozem textilu. Cena za jeden vývoz, který probíhá vždy na ohlášení,

vzrostla z původních 5 000 korun na 10 000 korun. To znamená dvojnásobné zatížení obecního rozpočtu pokaždé, když je nutné plný kontejner odvézt.

Obec se snažila hledat levnější řešení a oslovila další možné dodavatele.

„Ukázalo se však, že na trhu působí pouze dvě firmy, které se svozem textilu zabývají, a obě mají nastavené stejné ceny. Možnost

výběru levnější varianty tak nyní neexistuje,“ poznamenal starosta Marek Zezula.

Navíc se objevují signály, že by se cena za vývoz textilu mohla v roce 2027 zvýšit ještě více. Obec proto situaci dál sleduje a bude hledat cestu, jak zákonnou povinnost plnit a zároveň udržet náklady na rozumné úrovni. Proto obec do budoucna uvažuje o tom, že by se mohly pořádat bazárky nejen s oblečením.

OBECNÍ HLÁŠENÍ BUDE V MOBILU, ESEMESKÁM UŽ NEJSPÍŠE ODZVONÍ

Obec dnes používá informační SMS jako doplněk hlášení místního rozhlasu. Právě u těchto zpráv ale hrozí, že se jejich provoz výrazně prodraží. Nejde o drobné navýšení, ale o částky, které by se mohly vyšplhat až na stovky tisíc korun ročně.

„Pokud by k takovému zdražení skutečně došlo, obec by už SMS zprávy dál nevyužívala. Vysoké náklady kvůli esemeskám by nedávaly smysl, zvláště když existuje jiný způsob, jak lidem informace doručovat,“ řekl místostarosta Pavel Opatrný.

Tím řešením je mobilní aplikace ROZANA. Kdo používá chytrý telefon, může si ji zdarma nainstalovat a hlášení místního rozhlasu mu

budou chodit přímo do telefonu jako oznámení. Jakmile se v obci něco hlásí, zobrazí se upozornění na displeji. Odkaz na aplikaci je k dispozici na webu obce nebo přímo na stránkách www.rozana.sk.

Obec zároveň počítá s tím, že ne každý má chytrý telefon. Zejména pro starší obyvatele zůstává hlavním zdrojem informací místní rozhlas, který obec v nedávné době nechala zmodernizovat. Hlášení je tak lépe slyšet a zůstává dostupné pro všechny.

Smyslem celé změny není nikoho omezit, ale reagovat na možné zdražení a hledat řešení, které bude dlouhodobě udržitelné a rozumné.

TÚJE U HŘBITOVA SE VYKÁCELY, NA JAŘE BUDE NOVÁ VÝSADBA

Obec se dlouhodobě snaží zacházet se zelení citlivě a s rozmyslem a nekáčí stromy ani keře bezdůvodně. Každý zásah vychází z konkrétní situace a skutečného stavu porostu. Podél hřbitovní zdi v Popovicích rostly túje, které v minulosti plnily svou funkci a přirozeně oddělovaly hřbitov od silnice. Postupem času však výrazně přerostly, zestárlý a svou výškou začaly převyšovat hřbitovní zidku. Kofenový systém i rozvětvené koruny zároveň zasahovaly do hrobových míst, narušovaly zidku a komplikovaly jejich běž-

nou údržbu i přístup. V tomto stavu už túje nepůsobily dobře ani prakticky, ani esteticky. Proto se obec rozhodla k jejich odstranění. Nešlo o ukvapený zásah, ale o krok, který měl předejít dalším problémům a ochránit pietní charakter místa. Obecní zaměstnanci po kácení vyfrézují pařezy a připraví prostor pro další úpravy. Na jaře obec plánuje kolem hřbitovní zidky novou výsadbu, která bude lépe odpovídat místu, bude přehlednější, snadněji udržovatelná a zároveň vrátí do prostoru zeleň a důstojný vzhled.

NÁVŠTĚVY Z OBCE PŘINESLY SENIORŮM RADOST

Členky Sboru pro občanské záležitosti se i v posledním čtvrtletí letošního roku věnovaly setkáním se seniory v obci. Jako tradičně šly za nimi domů, přinesly kytku a drobný dárek od obce, popřály k jubileu nebo narozeninám a hlavně si s nimi v klidu poseděly u kávy a povídaly si. Často se k nim připojuje také starosta Marek Zezula, který seniorům popřeje jménem obce.

V září zamířily členky SPOZ do Sobělic za paní Marií Sedláčkovou, jejíž otec byl legionářem v 1. světové válce.

Říjen patřil významnému manželskému jubileu v Popovicích. Zlatou svatbu zde oslavili manželé Libuše a Josef Kočařovi. Výročí prožili v kruhu své početné rodiny a slavnostní den si připomněli také obnovením manželské smlouby v kostele v Ratajích. Oba manželé jsou stále pracovně aktivní, protože je práce baví, a ve volném čase se rádi věnují tanci, který jim přináší radost i energii.

V listopadu přišla řada na další manželské jubileum. Pětapadesát let společného života oslavili Anna a Jaroslav Denešovi. I toto setkání se neslo v přátelské atmosféře a připomnělo dlouhá léta společně prožitých událostí, radostí i starostí.

Listopad byl zároveň měsícem narozenin nejstarší obyvatelky Rataj, paní Boženy Kvasničkové. Popřát jí přišli starosta Marek Zezula a Stanislava Holanová, která je členkou SPOZ už od jeho samotných začátků. Přinesli paní Kvasničkové kytici a dárkový koš a návštěva se rychle proměnila v dlouhé a živé posezení. Paní Kvasničková společně se svou vnučkou Gábinou připravily bohaté pohoštění přes celý stůl a rozhovor se protáhl až do večera. S paní Holanovou zavzpomínaly na Popovice, odkud paní Kvasničková pochází, a na události a lidi, kteří k nim patří.

text: Jana Hlavinková

Obec Rataje

ze srdce děkuje pánům

**Jiřímu Kochaníčkovi za 70 odběrů krve,
Přemyslu Zábajovi za 50 odběrů,
Jiřímu Valachovi za 40 odběrů,
Pavlu Hlahůlkovi za 54 odběrů krve
a 36 odběrů plazmy.**

**Jejich dobrovolné dárčovství krve
pomáhá zachraňovat lidské životy.**

RATAJE KŘTILY KNIHU, KONALA SE I VÝSTAVA O HISTORII OBCE

Rataje se po mnoha letech dočkaly vydání vlastní knihy. Publikace vyšla v pevné vazbě a jde o první obecní publikaci tohoto typu. Nejde přitom jen o další obecní tiskovinu, ale o rozsáhlé a obsahově výjimečné dílo, které zachycuje historii obce v období druhé světové války způsobem, jaký nemá v rámci okresu ani kraje obdoby. Na knize téměř rok pracovala publicistka Jana Hlavinková, která pro obec zároveň připravuje obecní zpravodaj.

„Původním impulsem k její práci nebyla válka, ale zcela jiný projekt. V depozitáři Muzea Kroměřížska totiž studo-

vala pozůstalost učitele Josefa Žourka kvůli jeho Zkazkám, které vyšly loni. A zjistila, že se v pozůstalosti nachází rozsáhlý a dosud prakticky neznámý soubor materiálů vztahujících se přímo k dění v Ratajích během okupace,“ prozradil starosta Marek Zezula.

Zápisky, které nemají obdoby

V době okupace Říše vedení obecních kronik zakázala, přesto si Josef Žourek systematicky a vytrvale zapisoval každodenní realitu života pod německým dohledem. Zaznamenával konkrétní jména, data a časy, důležité události, perzekuce obyvatel, povinné

dotávky, odvody, činnost gestapa i narůstající tlak Říše.

Vedle zásadních událostí si všiml i detailů, které dnes působí až absurdně, ale tehdy byly součástí každodenního života. Zapsal například zákazy, že se na hřbitově o Dušičkách nesmí rozsvěcovat svíčky, nebo přidělový systém, kdy připadlo na jednoho obyvatele jedno vejce na týden. Popsal útrapy sedláků, život na gruntech, strach lidí, nejistotu i postupně se zvyšující šikanu a nátlak ze strany Říše. Vše si zapisoval deníkovou formou.

Kniha popisuje realitu války

Jana Hlavinková zápisky zpracovala do vyprávěcí podoby tak,

zároveň text upravit tak, aby byl čtivý a srozumitelný pro dnešního čtenáře. Vedle samotných zápisů doplnila řadu údajů z matrik a archivních pramenů, zejména informace o lidech, kteří se v knize objevují, a zasadila jejich osudy do širšího kontextu.

Na přípravě knihy se podílel tým jejich spolupracovníků. Grafické zpracování měla na starosti grafička s bohatými zkušenostmi s knižní tvorbou, která dlouhodobě spolupracuje s nakladatelstvím Albatros. Díky tomu kniha získala profesionální podobu odpovídající svému obsahu i významu, která odpovídá kvalitě knih prodáváných v knihkupectvích.

aby text působil, jako by ho Josef Žourek sám vyprávěl. Cílem bylo zachovat co největší autenticitu jeho díla, nezasahovat do obsahu, nepřepisovat realitu, ale

Autenticitu knihy podtrhuje kresba na přebalu, jejímž autorem je starosta obce Marek Zezula. Na obálce zachytil německého důstojníka dohlížejícího na Rata-

je, symbol německého područí a všudypřítomné kontroly, která zasahovala do života celé obce. Kreslení obrázku mu zabralo 15 hodin času. Kniha vyšla 2. října a hned následující den ji jako dárek obdrželi místní senioři.

Druhý díl odhalí celý děj

Vydáním knihy ale celý projekt nekončí. Na příští rok se plánuje vydání druhého dílu, který se zaměří na dění v obci v letech 1944–1946. Čtenáři se v něm dozvědí, jak pokračoval život v Ratajích v závěru války, jak se v obci chovala rumunská armáda, jak lidé prožívali nálety, ale také to, co se stalo se zrádce, jaký osud potkal partyzány, kdo po válce odešel do pohraničí, kam dostali umístěnku učitelé z ratajské školy a součástí knihy bude také rodokmen Josefa Žourka, který také vyhledala a sestavila Jana Hlavinková.

Křest přilákal asi 80 lidí

Při příležitosti vydání knihy se v kulturním domě v Ratajích uskutečnil také její slavnostní křest a tematická výstava, kterou uspořádala obec Rataje. Výstava byla o historii obce a vznikla díky zapůjčení starých fotografií, listin, dokladů, smluv a dalších předmětů od místních obyvatel. Její přípravy se ujala Jana Hlavinková, která s lidmi jednotlivě materiály shromažďovala a připravovala k vystavení. Obec zároveň oslovila místní patrioty Richarda Jedrucha a Romana Vrbíčka, kteří zapůjčili artefakty z období druhé světové války a také předměty vztahující se ke vzniku obce.

„Nad paravany s fotografiemi a vystavenými dokumenty se mezi návštěvníky živě diskutovalo, lidé na snímcích poznávali své

předky, příbuzné a sousedy a sdíleli vzpomínky. Je vidět, že místní historie obce a osudy předků lidí opravdu zajímají. Šlo o unikátní výstavu i křest knihy, tedy akce, které se v Ratajích nekonají často. Přesto bylo zřejmé, že akce měla velký úspěch a lidem se líbila. Věřím, že se nám v budoucnu podaří podobnou výstavu znovu zorganizovat,“ řekl starosta.

Pro návštěvníky bylo připravené drobné pohoštění, kávu a koláčky zajistila místostarostka Martina Sedláčková, v kulturním domě fungoval také prodejní stánek s knihami a reklamními předměty obce, o který se postarala rodina Sedláčková. Přestože šlo o prodloužený víkend, kolem 16. hodiny se sál zaplnil přibližně osmdesáti lidmi a pořadatelé museli přidávat židle. Lidé pozorně naslouchali přednášce archeologa Miroslava Popelky, který představil výsledky archeologického průzkumu v lokalitě budoucí kompostárny. Lidé si také mohli prohlédnout zapůjčené artefakty Muzea Kroměřížska ve dvou velkých vitrínách instalovaných přímo pracovníky muzea pod pódiem.

Děkujeme

Po skončení přednášky Miroslava Popelky následoval slavnostní křest knihy. Na pódiu se pak představila autorka Jana Hlavinková, se kterou vedl krátký rozhovor starosta obce Marek Žezula. Pak na pódium pozval kmotru knihy, historičku z Muzea Kroměřížska Markétu Mercovou, a společně publikaci slavnostně pokřtili. Po oficiální části programu následovala autogramiáda a neformální setkávání návštěvníků u výstavy.

Pořadatelé zároveň děkují všem, kteří se na přípravě a prů-

běhu akce podíleli. Konkrétně Richardu Jedruchovi, Romanu Vrbíčkovi, Miroslavu Popelkovi, obecním zaměstnancům, Boženě Kvasničkové a její vnučce Gá-

O vydání knihy také psala regionální média, například Týdeník Kroměřížska, Kroměřížský deník, Mladá fronta Dnes nebo Česká tisková kancelář (ČTK). Starosta a au-

bině, Jiřímu Vaculíkovi, Zdeňce Strnadlové, Muzeu Kroměřížska, Vojenském ústřednímu archivu v Praze, rodině Sedláčkových, Pavle a Miloši Zezulovým, Zdeňkovi Zezulovi staršímu, Naděždě Hladilové, Bohumilu Vrzalovi, Stanislavě Kopuncové, Pavlu Opatrnému, Markétě Mercové, manželům Doželovým a Dedkovým.

torka také v říjnu přijali pozvání do Českého rozhlasu Zlín k rozhovoru o knize.

*text: Jana Hlavinková
foto: Pavel Opatrný, Roman Vrbíček,
Jana Hlavinková*

UŽ PODEVÁTÉ SE KONALO SETKÁNÍ OBČANŮ NAD 60 LET

Podzim je již tradičně spojený s akcí Setkání pro občany nad 60 let, kterou pořádá Zastupitelstvo obce Rataje. Občané se měli možnost sejít již podesváté. Sál kulturního domu v Ratajích se 3. října od 16 hodin zcela zaplnil pozvanými občany z Rataj, Popovic a Sobělic. Program zahájil starosta obce Marek Zezula a nechybělo ani vystoupení dětí z místní mateřské a základní školy. Starosta krátce seznámil přítomné s děním v obci za uplynulý rok a pak představil autorku Janu Hlavinkovou a novou knihu z dějin obce „Utajené zápisky Josefa Žourka“, která je zaměřena na dění v obci od počátku válečného období v zemi od roku 1939 do roku 1943. Jana Hlavinková je i redaktorkou místního zpravodaje. Pro značnou obsáhlost zápisků bude paní Hlavinková zpracovávat druhý díl válečného období

od roku 1944. Pokud jí to zdraví a pracovní zaneprázdnění dovolí, vyjde druhý díl knihy na podzim roku 2026. Knihu i s podpisem a drobné dárky obdržel každý účastník setkání. Chutná večere a malé pohoštění jsou neodmyslitelnou součástí akce. K dobré náladě, která panovala až do večerních hodin, přispěla cimbálová muzika Pavla Kordíka z Jarohněvic. Občané jistě přišli nejen za dobrou zábavou a pohoštěním, ale také proto, aby se sešli s přáteli a společně si popovídali. Poděkování patří zastupitelům obce a všem, kteří se na zdárném průběhu podíleli. Už teď se těšíme na setkání v roce 2026.

*text: Marie Gařáriková
foto: Ivana Machová*

CESTA S PŘÍBĚHEM: OD HOSTINCE Č. P. 53 DO KROMĚŘÍŽE

Když se dřív chodilo z Rataj do Kroměříže, starala se o cestu vrchnost zdouneckého panství. Tak to fungovalo dlouhá léta, jenže v roce 1848 se všechno změnilo. Právě tehdy se totiž začala stavět jiná silnice, a to od Zdounek k Olšině přes Šelešovice až ke Kroměříži, a stará cesta z Rataj pozbyla významu. Rataje tehdy patřily ke zdouneckému okresu, a tak se sice počítalo s cestou, která by vedla od hostince č. p. 53 přímo ke Kroměříži, přes Velký kopec a malý Úvoz, jenže tím to v podstatě skončilo.

Místo cesty úvoz plný bahna

O stávající cestu se přestalo pečovat, nikdo ji neopravoval a časem úplně zpusťla. Roky ubíhaly a z původní cesty se stala sotva průjezdná stezka, která dělala potíže pokaždé, když přišlo deštivé počasí. Na podzim, v zimě, na jaře, ale vlastně i v létě, stačilo, aby víc zapršelo, a cesta se změnila v hlubokou vjetou brázdu mezi poli, plnou bahna, do které se vůbec nedalo jet s vozem.

Když se pak za takového počasí chtěli Ratajští dostat do Kroměříže, nezbyvalo jim nic jiného než hledat cesty jinde. Chodilo se přes pole směrem k Jarohněvicím, odtud dál buď přes Vážany, nebo přes Štěchovice. Jiní se vydávali po hranicích polí od Sobělic ke staré městské cihelně. Nebylo to pohodlné a nikomu to nevyhovovalo, ale kdo se chtěl do Kroměříže dostat, musel to vzít tudy.

Cesta je zbytečná, říkali ve městě

Jak léta ubíhala a situace se nijak nelepšila, rozhodla se v roce 1868 ratajská obec zasáhnout. Představenstvo vsi se obrátilo na silniční výbor kroměřížského okrsku s žádostí, která byla zcela oprávněná, aby se při stavbě nových silnic konečně pamatovalo také na cestu do Rataj. Odpověď ale přišla chladná a nepříznivá. Silniční výbor dal najevo, že kvůli jiným, velkým plánům nemůže na výstavbu silnice do Rataj vůbec pomyslet. Ratajští se s tím ale nechtěli smířit, a tak nezbylo než podat žádost znovu, tentokrát ke slavnému zemskému výboru moravskému. Do ní se snažili shrnout všechny potíže a neshody, které obec dlouhá léta trápily, a doufali, že se tentokrát podaří věci posunout kupředu. Zemský výbor si proto celou záležitost ověřoval u silničního výboru okresu Kroměříž. Jenže odpověď byla znovu stejná. Okresní silniční výbor uvedl, že kvůli velkým výdajům na stavbu vlastních silnic nemůže s dalšími počítat a že navíc nevidí žádný důvod, proč by silnice z Kroměříže do Rataj měla být opravdu potřebná. Jako důvod uváděl, že v okolí už dvě silnice existují. Měli tím na mysli cestu z Kroměříže přes Jarohněvice do Zdounek a druhou cestu z Kroměříže přes Lutopecný do Věžek. A proti takovému odůvodnění se tehdy nedalo nic namítat. A tím jejich vysvětlení vlastně skončilo.

Nevzdali to a napůl uspěli

Pro Ratajské to ale byla hořká odpověď. Dob-

ře věděli, že stávající cesty jim v běžném životě nepomáhají, protože neřeší spojení přímo s jejich obcí. I tak se proti rozhodnutí neměli čím bránit. Úřady rozhodly, že silnice do Rataj není nezbytná a obec tak zůstala odkázaná na cesty, které za špatného počasí sotva sloužily svému účelu. A tak se dál chodilo přes pole, bahno a objížďky s vědomím, že oficiální jejich potíže sice vyslechli, ale nepovažovali je za dostatečný důvod ke změně.

Ratajští se s takovým rozhodnutím smířit nechtěli. Brzy nato se proto jejich tehdejší představitelé obrátili na slavný magistrát města Kroměříže a zároveň i na okresní hejtmánství s tím, aby se cesta z Kroměříže do Rataj konečně pořádně prozkoumala. Na základě žádosti ze 13. listopadu 1870 se ustanovila zemská komise, ve které zasedl inženýr Leopold Trávníček a okresní komisař Eduard Maršovský. Komise přijela na místo, cestu si prohlédla a potvrdila vše, co Ratajští už dlouho tvrdili. Teprve pak dostal pan Trávníček nařazení shora, aby vyhledal nejpříhodnější směr pro stavbu nové silnice.

Místní se nemohli dohodnout

Komise tedy trasu vytyčila, jenže tím se otevřela další otázka. Ratajští si přáli, aby silnice vedla přímo z Kroměříže k ratajskému hostinci č. p. 53, přes Velký kopec mezi pastviskem a obecní alejí. Obyvatelé Popovic a Sobělic však navrhovali jiný směr, ten, kterým silnice vede dnes. S tím ale Ratajští souhlasit nechtěli. Bylo jasné, že kdyby se mělo vyhovět každému, nikdy by se nedohodli, kudy má silnice vést. Protože se místní nedokázali dohodnout, zemský výbor nakonec rozhodl, že se silnice stavět nebude a místo toho se mají pouze opravovat a udržovat stávající spojovací cesty. Obec Rataje na opravy obdržela 1000 zlatých, a to na cestu vedoucí přes Hrubý Úvoz až k hranicím Kroměříže. Jenže když si Ratajští celou věc znovu promysleli, začalo jim docházet, že takové řešení nikam nevede. Nedávalo jim smysl opravovat cestu, která se za krátký čas opět promění v bahno. A tak znovu začali uvažovat, zda by přece jen nebylo lepší postavit silnici, třeba i ve směru kolem popovického větrného mlýna přes Rataje, kterou by pak okresní silniční výbor převzal do své správy.

Stavbě předcházela výkup pozemků

Rataje proto svolaly obyvatele Popovic i Sobělic a jednaly s nimi společně. Nakonec se všichni usnesli, že oněch 1000 zlatých neinvestují do opravy starého úvozu, ale použijí je na stavbu nové silnice, která povede kolem popovického mlýna k ratajské škole. O svém roz-

hodnutí dali vědět zemskému inženýrovi Leopoldu Trávníčkovi, který 12. dubna 1873 definitivně stanovil směr nové silnice. Jakmile Trávníček celou trasu vyměřil, místní se pustili do stavby nové cesty od pyramidy až po hostinec č. p. 53 v Ratajích. Bylo nutné vykoupit různé pozemkové podíly, a ty se platily v různých částkách. Nejméně za 11 zlatých, nejvíce za 38 zlatých. Se stavbou se pokračovalo rychle a už v roce 1873 vznikl úsek silnice dlouhý více než 1500 vídeňských sáhů, od pyramidy až k domku č. p. 62 v Ratajích.

Za tři roky bylo hotovo

V roce 1874 povolil okresní silniční výbor dalších 1000 zlatých a stavba mohla pokračovat od domku č. p. 62 až k příkopu ve Smrzném díle číslo 6. O rok později konečně okresní silniční výbor uvolnil další prostředky a vystavělo se ještě 740 sáhů silnice za 1780 zlatých. Téhož roku se také postavil most na hranici ratajského a nětcického katastru, který si následně převzal do správy silniční výbor kroměřížský. Ještě předtím však musela obec Rataje na novou silnici navozit 52 hranolů štěrku. Dokončením stavby v roce 1877 se silnice do Rataj stala samostatným silničním okresem. Celkem stála silnice z Rataj do Kroměříže 3930 zlatých.

Po dokončení silnice obec ustanovila vlastní silniční výbor. Jeho členy se stali Čeněk Lehkoživ, Hynek Kovalovský, Jan Kvasnička, František Vrzal a František Poledňák.

text: Jana Hlavinková

zdroj: Státní okresní archiv Kroměříž

Přijďte si užít Vánoční odpoledne
na tradiční
ZPÍVÁNÍ
u stromečku
V POPOVICÍCH
24. prosince
ve 13 hodin u Boba a Bobka.

- * zahraje rodina Klechova
- * zazpíváte si se starostou Markem Zezulou
- * o občerstvení se postarají ratajští hasiči

S sebou dobrou náladu
a lucerničku na betlémské světlo.

ZAČALO TO KOLOBĚŽKOU, ŘÍKÁ REPREZENTANTKA V ORIENTAČNÍM BĚHU ZDEŇKA STRNADLOVÁ

Zdeňka Strnadlová říká, že jejím největším vítězstvím není žádný pohár ani medaile, ale to, že ji rodiče přivedli ke sportu. Právě to pro ni znamená víc než novinové články, které o ní vycházely v 70. letech, a ocenění, která získala. V té době patřila mezi nejlepší reprezentantky v orientačním běhu v Československu, opakovaně zvítězila v anketě o nejlepšího sportovce okresu, naběhala tisíce kilometrů a mnohokrát stála na stupních vítězů. Sport ji naučil disciplíně, samostatnosti a vytrvalosti a dobře ví, že úspěch nepadá z nebe, nedá se vyležet na gauči u televize, ale je výsledkem dlouhé a náročné cesty. Díky reprezentaci se dostala i do zahraničí a kromě běhu se celý život věnuje také lyžování, běžkám a bruslení. Poslední orientační běh absolvovala před pěti lety a v zimě ji dodnes můžete potkat na běžkách v okolí Rataj. Její věk by jí hádal málokdo. Celoživotní sportování je na ní stále vidět. A i když jsou dnes už reprezentační závody jen vzpomínkou, má stále své běžecké deníky, boty, mapky, buzoly i novinové výstřižky, které její sportovní cestu připomínají.

Lyže, koloběžka a běh

Už jako malá holčička měla blízko ke sportu. Ve dvou a půl letech stála poprvé na lyžích, v pěti letech vyhrála v mateřské škole závody na koloběžkách a brzy se ukázalo, že pohyb pro ni bude přirozenou součástí života. Velkou roli v tom sehráli rodiče, protože oba byli výrazně sportovně založení. Její maminka Zdeňka hrávala závodně basketbal, a to dokonce I. ligu v Kroměříži. Kromě toho dobře hrála tenis a výborně bruslila. Uměla i krasobruslařské skoky a dokázala je předvádět ještě v šedesáti letech. Tatínek Josef se věnoval létání na bezmotorových kluzá-

cích, a právě na letišti se s maminkou seznámili, protože i ona létala. Tatínek se létání věnoval od roku 1949 do roku 1955, maminka od roku 1951 až do roku 1954, tedy do svatby. „Ještě před porodem jezdila na motorce,“ prozradila Zdeňka Strnadlová, která lásku k pohybu zdědila po rodičích a poslední orientační běh běžela před pěti lety, ve svých pětadesáti letech.

Z Rataj do celé Evropy

Jako dítě chodila s rodiči často na letiště, kde měli spoustu známých, a to prostředí jí bylo blízké od mala. Na lyže ji rodiče poprvé postavili v Krkonoších u chaty Milíře. Oba rodiče dobře lyžovali a sport brali jako přirozenou součást života. V létě se zase věnovali orientačním běhům, kam ji brávali s sebou.

„V deseti letech jsem poprvé dostala do ruky buzolu a mapu. Běžely jsme ve dvojici a rodiče nám řekli, že buď zabloudíme, nebo se potkáme v cíli. Trasy byly jednoduché, většinou kolem dvou kilometrů,“ vzpomíná paní Strnadlová.

Nakonec se díky svým výsledkům v nižších a dorosteneckých kategoriích dostala do reprezentace. Vyhrávala závody a patřila mezi nejlepší. Se závodním týmem pak cestovala po Evropě. Jezdili hlavně do Finska, Norska a Švédska, ale také do Polska, Maďarska a jednou i do tehdejšího Sovětského svazu, na závody nazývané Družba. Ty se konaly v okolí Leningradu, kde běžela v lesích plných jezer.

Skandinávský terén byl nejnáročnější

Hodně cestovala a závodila i v zahraničí. Dva roky byla v juniorské reprezentaci a dalších pět let v ženské. V devatenácti a dvaceti letech patřila ještě mezi juniorky, od jednadvaceti let už nastoupila do dospělé reprezentace.

Každý rok s týmem také vyrazili do Skandinávie na dlouhé tréninkové kempy. Právě tamní

terén byl úplně jiný než doma a pro české závodníky představoval velkou výzvu.

„U nás se mapa čte snáz a běhá se v přehlednějším terénu, zatímco ve Skandinávii je krajina mnohem složitější, členitější a fyzicky náročnější. Právě proto tamní závodníci dlouhodobě dominovali a pravidelně vyhrávali, protože se v takovém terénu pohybovali od dětství a měli v něm

obrovskou výhodu," říká paní Zdeňka.

I proto tam česká reprezentace jezdila opakovaně, a to vždy alespoň na tři týdny. Cílem nebylo jen závodit, ale především se naučit v těžkém terénu orientovat, běhat a rozhodovat se stejně jistě jako domácí závodníci. Byla to tvrdá, ale nezbytná škola, bez které by se na mezinárodní úrovni prosazovalo jen velmi těžko.

Mistryní v nočním běhu

Orientační běh se zpočátku běhal pouze ve dne, ale postupem času se začaly objevovat i noční závody. Právě v nich se našla. Stala se mistryní v nočním orientačním běhu a patřila k závodnicím, které se v lese dokázaly pohybovat jistě i potmě. Nosila speciální dres s kapsou na baterii, na hlavě měla světlo a tenké drátky vedly z čelovky přímo do kapsy na dresu. V noci běhala sama lesem, odkázaná jen na mapu, světlo a vlastní orientační schopnosti.

„Myslím si, že polovina lidí nemá vyvinutý orientační smysl. Ten buď máte, nebo ne. Nejde nějak výrazně natrénovat. Byly holky, co skvěle běhaly, ale měly potíže vyčíst z mapy terén,

převýšení a zorientovat se mezi stromy," líčí paní Strnadlová.

Postupně se začaly objevovat i další disciplíny. V zimě se rozšířil lyžařský orientační běh na běžkách, kdy tratě vedly po lesních cestách. Později vznikla i další podoba orientačního běhu, tentokrát na kolech, která dnes patří mezi běžné disciplíny.

V době, kdy byla v reprezentaci, měla velmi náročný tréninkový režim. V zimě trénovala šestkrát týdně, v letní sezoně většinou čtyřikrát týdně, protože pátek býval volnější a o víkendech se závodilo. Závodní sezona začínala už v dubnu a byla dlouhá a intenzivní.

Nejlepší sportovkyně okresu

Její výsledky se brzy začaly výrazně prosazovat i mimo samotné závody. Každoročně se vyhlášoval nejlepší sportovec okresu a právě tam se její jméno objevovalo opakovaně. V roce 1973 obsadila šesté místo, o rok později už stanula na samotném vrcholu a stala se nejlepší sportovkyní okresu Kroměříž. Úspěch dokázala obhájit i v následujících letech, když zvítězila i v roce 1975, 1976 a 1977.

O pořadí rozhodovala redakce kroměřížské Jiskry ve spolupráci s okresním výborem Československého svazu tělesné výchovy. Opakované vítězství v anketě tak nebylo jednorázovým úspěchem, ale potvrzením dlouhodobě vysoké výkonnosti, stabilních výsledků a výrazného postavení mezi nejlepšími sportovci okresu.

Zdeňce Strnadlové se podařilo skloubit její několikaleté zkušenosti v orientaci v terénu s fyzickou kondicí, podloženou stovkami kilometrů naběhaných při tréninku. Její výkony jí zajistily místo nejlepší juniorky v ČSSR, poté co vyhrála celostátní žebříček.

Zlom přišel v pětadvaceti

Ročně absolvovala přibližně čtyřicet závodů a během léta se k tomu přidávaly i vícedenní soutěže, které prověřovaly nejen fyzickou kondici, ale i psychickou odolnost. K vrcholovému sportu patřila také pravidelná zdravotní kontrola. Dvakrát do roka jezdila do Hradce Králové, kde sportovci procházeli podrobnými lékařskými testy. Lékaři sledovali výkonnost při maximální i běžné zátěži, prováděli EKG a měřili i složení těla, včetně množství tuku. Ve vrcholovém sportu vydržela až do pětadvaceti let. Právě tehdy přišlo zranění kolene, které její závodní kariéru

zásadně ovlivnilo. Reprezentaci musela opustit. Běhat sice mohla dál, ale už to nebylo na vrcholové úrovni, na jakou byla zvyklá.

Do té doby patřil sport k jejímu každodennímu životu v opravdu velkém objemu. V juniorských kategoriích naběhala ročně kolem 1500 kilometrů. Když se dostala do dospělého reprezentačního týmu, tréninková zátěž se ještě zvýšila a pohybovala se mezi 2500 až 3000 kilometry ročně. Právě tato dlouhodobá zátěž se nakonec na koleni podepsala.

Po zranění našla cestu, jak u sportu zůstat, i když ne na reprezentační úrovni, udělala si trenérské zkoušky a trénovala mládež. Velkou oporou se pro ni stalo kolo, lyže a běžky. Zatímco sjezdové lyžování dělala do sedmnácti let, později už přešla výhradně na běžky a těm zůstala věrná dodnes. Každý rok jezdí na běžkařské pobyty, nejčastěji na týden do Rakouska, hlavně do Ramsau, nebo také do Jizerských hor.

„Díky sportu mám fyzickou kondici i teď. Nezádechávám se do schodů, běžkuji, chodím rychle a nemám žádné zdravotní problémy s pohybovým aparátem. Sport mi hlavně přinesl do života spoustu skvělých lidí,“ říká ve svých sedmdesáti letech.

text: Jana Hlavinková

foto: archiv Zdeňky Strnadlové

Zdeňka Strnadlová

- * jejími rodiči byli Josef a Zdeňka Strnadlovi, jejich rodině kdysi patřil popovický mlýn
- * vystudovala střední ekonomickou školu
- * na škole se věnovala i gymnastice a lehké atletice
- * byla členkou TJ Slavia Kroměříž a reprezentantkou v orientačním běhu za ČSSR
- * její výsledky se v tehdejší době řadily k nejlepším v okresu i v republice
- * v 90. letech dělala průvodkyni pro cestovní kanceláře
- * procestovala téměř celou Evropu
- * mezi její koníčky patří zahrádka, cestování, běžky
- * má trpasličí jezevčici Zorinku

SPOLEČNÝ HON PŘIVEDL DO RATAJ MYSLIVCE ZE ŠIROKÉHO OKOLÍ

Ratajští myslivci uspořádali tradiční společný hon, na který pozvali také kamarády myslivce ze širokého okolí. Sešlo se jich přibližně padesát a od rána vyrazili po předem vytipované trase od Sobělic směrem ke Kroměříži. Procházeli remízky, meze a další místa, kde se běžně zdržuje drobná zvěř, především zajáci a bažanty.

Hon není jen o samotném lovu, ale také o společné práci v krajině a dlouhodobé péči o honitbu, kterou myslivci během roku zajišťují. Během dopoledne se podařilo ulovit 32 zajíců a čtyři bažanty. Podmínky v terénu však nebyly jednoduché, pole byla silně rozbahněná, a proto myslivci hon ukončili už v poledních hodinách.

Pak podle tradice následoval slavnostní výřad ulovené zvěře, při které ji myslivci uložili na chvojí a nastoupili k ceremoniálu, který je pevnou součástí mysliveckých zvyků. Teprve poté přišla na řadu společná poslední leč. Po poledni myslivci přešli do místního kulturního domu, kde pokračovalo posezení. Všichni si pochutnali

na zvěřinové svíčkové, nechyběla bohatá tombola ani prostor pro společné povídání. Setkání se neslo v pohodové atmosféře a bylo příležitostí nejen k bilančování honu, ale také k setkání přátel, kteří se jinak během roku vídají hlavně v lese a v honitbě.

text: Jana Hlavinková

PODĚKOVÁNÍ ZA ÚRODU V LETOŠNÍM ROCE

Každoročně se tak stává v kostele sv. Petra a Pavla v Ratajích po žních při mši za úrodu. Ne jinak tomu bylo v letošním roce. Mše se uskutečnila za přispění našeho duchovního otce Jana Kulíška a farníků, kteří vyzdobili kostel a přispěli hudebním doprovodem. Rád bych pro čtenáře Ratajského zpravodaje zhodnotil letošní žně naší oblasti Kroměřížska a porovnal je s minulými roky.

Do roku 2013 jsme začínali sklízet hlavní plodiny, což je ozimová pšenice, jarní ječmen a ozimá řepka, na konci července a na začátku srpna. Asi od roku 2014 se začátky žní posunuly o 14 dní dříve, tedy od poloviny července. Nejinak tomu bylo letos, kdy jsme zahájili žně 14. července. Je to zcela určitě způsobeno nevýraznými teplými zimami, suchými jary a častými tropickými červnovými dny. Teplejší podnebí způsobuje pro zemědělce také nepříjemný jev – nestabilní počasí v červenci s častým střídáním slunných a deštivých dnů. Od roku 2016 se stává pravidlem, že žně jsou přerušovány sedmi až deseti deštivými dny. Jedinou výjimkou v řadě roků byl ten loňský, kdy žně v naší oblasti probíhaly extrémně brzy a krátce. Během první poloviny července byla sklizena veškerá úroda z polí. Letos byl průběh žní zcela opačný. Nestabilní chladné a deštivé červencové počasí, přerušující sklizeň již zralých plodin, způsobilo starosti zemědělcům. Nebylo prakticky dne, kdy by nespadlo alespoň pár kapek deště. V naší okrajové Hanácké oblasti se tak sklizeň natáhla na celý měsíc.

VÝNOSY V ROCE 2025 V OKRESE KROMĚŘÍŽ

Výnosy hlavních plodin v našem okrese budou patřit k těm nejlepším za posledních 10–15 let. Letošní rok můžeme přirovnat k výnosům let 2014, 2016 nebo 2022. Když se mě na jaře redaktor České televize ptal, jak se projeví nízké srážky letošní zimy na budoucí úrodě, bylo mi hned jasné, že jeden krátký nepříznivý úsek vegetace ještě neznamená konec všem nadějím. Vedlo mě k tomu několik předpokladů. Především stav půd na jaře. Výrazný mrazivý průběh února 2025 a slabé jarní srážky způsobily stav, který si už dlouho nepamatuji. Půda na jaře měla perfektní drobtovitou strukturu a tato okolnost rozhodně způsobila výborné výsledky v letošním roce ve výnosech jarního ječmene. Přes suchou zimu byla zásoba spodní vody zajištěna podzimními povodněmi, ozimy i jařiny měly dostatek vláhy ve spodní vrstvě půdy, a tak si vytvořily silný kořenový systém. Je jen škoda, že ozimé řepky nemohly dosáhnout plně svého výnosového potenciálu. Restriktivní politika EU a České republiky k přípravkům na ochranu rostlin ozimé řepky se podepsala na výnosech této plodiny. Musíme se dívat, jak nám škůdci likvidují nadějně porosty, aniž bychom mohli proti nim účinně zasáhnout.

KVALITA OBILOVIN Z LETOŠNÍ SKLIZNĚ

Vliv opakujících se deštivých dnů v době, kdy jsou porosty ozimých pšeníc a jarních ječmenů zralé, budou mít zcela určitě negativní vliv na kvalitu produkce. U ozimých pšeníc bude záležet na době zralosti a ná-

sledné sklizně. Jarní ječmeny jsou velmi citlivé na ovlhčení, jsou-li zralé. Určitě se nesklidilo vše včas a později sklizené partie budou mít zhoršenou kvalitu, a zvýšené ztráty ve výnosech. V tuto chvíli je předčasné hodnotit kvalitu letošní sklizně. Ucelený přehled kvality sklizených obilovin se dozvíme po vyhodnocení vzorků z celé republiky, které pro Ministerstvo zemědělství ČR zpracovává jako jediná v naší zemi akreditovaná laboratoř Výzkumného zemědělského ústavu v Kroměříži.

CO KONSTATOVAT ZÁVĚREM

Jedna záležitost nás zemědělce mrzí nejvíce. Ceny zemědělských prvovýrobků se za posledních 10, 15 let nezměnily, přestože rostou náklady na pořízení zemědělských strojů, zdražují hnojiva a roste inflace. Zcela tendenčně je tato záležitost prezentována zástupcem supermarketů ve sdělovacích prostředcích a na sociálních sítích, že za zdražování potravin mohou zemědělci. Extrémní změny počasí, které jsou způsobeny globálním oteplováním planety, budou mít do budoucna ještě větší vliv na průběh žní. Zemědělci to budou mít složitější. Příkladem jsou extrémní rozdíly průběhů žní dvou po sobě následujících let 2024 a 2025. V roce 2024 jsme sklízeli o 7 dní dříve a bez přerušení byly žně za 14 dní ukončeny. Letos se začínalo o týden později, celý červenec přelilo, bylo nezvykle chladno a žně skončily až ve druhém týdnu srpna. Jeden rok nejkratší a druhý rok nejdelsí za uplynulých 15 let! Přerušování žňových prací povede ke složitějším situacím v organizaci prací. Zkrácené období, kdy porosty dozrají, povedou k potřebě výkonnější techniky a možnosti sklizně vlhčího obilí jeho dosoušením. Vždycky jde o boj s přírodou. Určitě se mi příroda nejeví jak v televizní reklamě na Aquilu nebo na Lučinu.

Přes náročný průběh žní, všechny starosti a negativní jevy jsme rádi, že žně mají podporu zastupitelů města Kroměříže i Zlínského kraje a že jsme dožínky oslavili letos v krásném prostředí kroměřížského zámku.

text: Josef Sedláček

Z ČINNOSTI NAŠÍ MALOTŘÍDNÍ ŠKOLY V RATAJÍCH

Každoročně se tak stává v kostele sv. Petra a Pavla v Ratajích po žních při mši za úrodu. Ne jinak tomu bylo v letošním roce. Mše se uskutečnila za přispění našeho duchovního otce Jana Kulíška a farníků, kteří vyzdobili kostel a přispěli hudebním doprovodem. Rád bych pro čtenáře Ratajského zpravodaje zhodnotil letošní žně naší oblasti Kroměřížska a porovnal je s minulými roky.

nebyly jen pro zábavu, ale hlavně pro zamyšlení. Festival, který pořádá společnost Člověk v tísní, je již více než čtvrt století důležitou součástí osvěty. Pro naše žáky byly vybrány snímky zaměřené na osobnostně-sociální a environmentální výchovu. Po promítání následovala moderovaná diskuse, kde žáci mohli sdílet své dojmy a klást otázky. Téma festivalu rezonovalo i po návratu do školy. Diskuse o filmech pokračovaly ve vyučování a žáci se zapojili i do kreativní soutěže. Namalovali obrázky, které zachycovaly to, co je na promítaných snímcích nejvíce zaujalo. Aktivita jim pomohla nejen zpracovat své zážitky, ale také se hlouběji zamyslet nad tématy, jako jsou lidská práva, ochrana přírody a vzájemný respekt. Byl to pro ně cenný zážitek, který jim ukázal, že i krátký film může vyvolat velkou myšlenku.

Návštěva CHKO Chřiby

Na téma environmentální výchovy jsme se zaměřili i na další akci, která proběhla v terénu. Naši žáci navštívili areál Českého svazu ochránců přírody Divoky, kde pro ně byla připravena interaktivní procházka po Naučné stezce. Během ní se zábavnou formou dozvěděli mnoho zajímavostí. Zkoumali taje biologické regulace, význam mokřadů a seznamovali se se společenstvy žijícími v rybnících, lesích a na loukách. Nechyběla ani představení krás pohoří Chřiby. Procházka nebyla jen o informacích, ale také o aktivním prožívání přírody všemi smysly. Na závěr si žáci užili zaslouženou odměnu. Opekli si špekáčky a s nadšením si vyrobili papírové žabky. Hlavním cílem akce bylo rozvíjet a upevňovat kladný vztah dětí k přírodě. Věříme, že zážitky zanechají trvalý dojem a pomohou vychovat generaci, která bude přírodu chránit a pečovat o ni.

Poslední čtvrtletí školního roku 2024/2025 v naší malotřídní škole uběhlo jako voda. Bylo plné nejen učení, ale i nevšedních zážitků a aktivit, které obohatily naše žáky. Velkou událostí byla účast na obecní akci „O letadlech a letcích“, která se konala na počest místního rodáka a hrdiny, pilota RAF Františka Machálka.

Žáci a děti naší školy měli tu čest aktivně se zapojit do slavnostního ceremoniálu. Školní sborček pod vedením paní učitelky Macháčové zazpíval před Machálkovým rodným domem, kde byla odhalena pamětní deska. Byl to silný a emotivní moment. Aby se žáci dozvěděli více

o historii letectví a statečnosti letců, uspořádal pro ně historik Daniel Švec poutavou přednášku. Přizpůsobil ji věku dětí a žáků, vyprávěl o odvážných pilotech i o významu letectví. Všichni si z ní odnesli nejen nové znalosti, ale i cenné poselství o odvaze, vytrvalosti a vlastenectví.

Filmy, které učí

Další zajímavou akcí, která obohatila poslední čtvrtletí školního roku, byla návštěva Mezinárodního filmového festivalu o lidských právech Jeden svět v Kroměříži. Naši žáci měli tentokrát příležitost zhlédnout projekci krátkých filmů, které

Hlubiny Moravského krasu

O dalších akcích, které proběhly ve spolupráci s naší mateřskou školou, se dočtete v článku o mateřince. Zmíním se ještě o jednom nezapomenutelném výletu, který nás zavedl

do srdce Moravského krasu. Vypravili jsme se k propasti Macocha, kterou jsme si prohlédli nejen shora z horního můstku, ale i zespodu. Absolvovali jsme totiž prohlídku Punkevní jeskyně. Děti fascinovala krápníková výzdoba, která vytvářela neuvěřitelné obrazy. Vrcholem celé exkurze byla vzrušující plavba na lodičkách po podzemní říčce Punkvě, která nás provedla tajemnými chodbami. Výlet byl nejen dobrodružný, ale také poučný, a navíc nám nabídl pohled na krásu a sílu přírody z úplně nové perspektivy.

Sportovní projekt

Neopomněli jsme ani na rozvoj sportovních dovedností a kompetencí. Když už červen provoněl létem, uspořádali jsme pro žáky sportovní projekt s napínavým názvem „Případ ztracených plavek“. Běžné sportovní dopoledne se tak proměnilo v detektivní pátrání. Žáci se stali malými vyšetřovateli, pomocí sportovních úkolů a indicií nejenže museli zdolat vytyčenou trasu, ale také vyřešit záhadu a odhalit pachatele. Projekt zábavnou formou spojil rozvoj fyzické zdatnosti a pohybových dovedností s logickým myšlením, komunikačními dovednostmi a týmovou spoluprací. Všichni se s nadšením pustili do řešení a ukázali, že sportovat se dá i s hlavou.

Úspěch ve sběru papíru: Odpadky dětem

Na jaře jsme se také zapojili do soutěže Odpadky dětem, a nutno podotknout, že s obrovským úspěchem. S pomocí veřejnosti, rodičů a sponzorů se nám podařilo nasbírat neuvěřitelných 4570 kg starého papíru. Díky tomu jsme v přepočtu na jednoho žáka získali 1. místo a na účet školy putovalo krásných 20 000 Kč. Rádi bychom poděkovali všem, kteří se do sběru zapojili a přispěli ke skvělému výsledku. Váš příspěvek

měl okamžitý dopad, protože z peněz jsme už o prázdninách zakoupili nové knihy a doplnili tak knihovny jak v mateřské, tak v základní škole. Děti i žáci se tak mohou těšit na spoustu nového a zajímavého čtení.

Přes překážky k novým výzám

Kvalitu naší malotřídní školy doložila nejen na jaře zpráva České školní inspekce, ale hlavně úspěch dvou našich žáků, kteří složili přijímací zkoušky a byli přijati na osmileté gymnázium. Dokázali se prosadit v silné konkurenci 115 uchazečů. Jejich píle, odhodlání a vytrvalost jsou velkou inspirací pro celou naši školu, pro rodiče a především pro ostatní žáky. Poděkování za jejich skvělou přípravu patří paní učitelce Evě Frkalové.

V loňském článku jsem se zmínila o obavách z odchodu žáků do městských škol. Bohužel, nakonec odešlo více dětí, než jsme očekávali. I přes překážky se nám ale podařilo udržet trojtřídní uspořádání školy, což je pro nás obrovský

úspěch. Díky tomu můžeme i nadále pokračovat v dosavadní praxi dělení hodin do menších skupin, což zaručuje individuálnější a kvalitnější přístup ke vzdělávání.

Stav nám navíc umožňuje nadále pořádat rozmanité akce a klást důraz na wellbeing jak našich žáků, tak i učitelů.

V novém školním roce nás čekají další výzvy, kterým chceme jít vstříc. Jednou z nich je zapojení do projektu Operační program Jana Amose Komenského s názvem „Spolu s respektem v MŠ a ZŠ Rataje“.

Cílem projektu je podpora profesního rozvoje našich pedagogů, rozvoj inovativního vzdělávání a doučování žáků ohrožených školním neúspěchem. V rámci projektu bude působit i školní asistent v mateřské a základní škole, který pro nás bude velkým přínosem. A tak se s radostí a odhodláním vydáváme vstříc dalšímu školnímu roku plnému nových zážitků a výzev.

text: Lenka Tunker

NAŠE ŠKOLNÍ VIZE – PARTNERSTVÍ A SLUŠNOST

Po ohlédnutí za závěrem loňského školního roku nyní navazují aktuálnějšími událostmi. Nový školní rok přinesl do školy opět spoustu energie, očekávání i změn. Naše škola staví na hodnotách, které považujeme za klíčové: partnerství, respekt a slušnost. Děti, rodiče i učitelé spolupracují jako tým, aby učení bylo radostí a každé dítě mohlo bezpečně růst a rozvíjet svůj potenciál.

Právě teď je také ideální čas, abychom rodiče srdečně pozvali k zápisu do 1. tříd – nabídka naší malotřídní školy s individuálním přístupem, bezpečným prostředím a pestrou nabídkou kroužků čeká na nové prvňáčky a jejich rodiny:

V letošním roce jsme ve škole aktualizovali naši vizi, která jasně popisuje, jak spolupracují tři hlavní aktéři vzdělávání – dítě, rodič a pedagog. Každý z nich má svou roli a odpovědnost, aby se děti mohly bezpečně učit, růst a využít svůj potenciál. Učitelé provázejí žáky učením, přiměřeně je motivují a pomáhají jim zvládat úspěchy i neúspěchy. Děti odpovídají za své chování a vlastní učení. Rodiče pak spolupracují se školou, reagují na informace a podporují dítě v jeho rozvoji. Základem je vzájemná spolupráce, důvěra a slušnost.

Naši práci oceňují také externisté a odborníci, kteří ve škole vedou projekty a vzdělávací programy. Často zmiňují, že jsme jednou z mála škol, kde vidí skutečně funkční spolupráci, otevřenost a pozitivní atmosféru. Je to pro nás velké potvrzení, že naše vize má smysl a v praxi opravdu funguje.

Na vizi navazuje i naše motto „Protože jsme slušní lidé“. Slušnost chápeme jako respekt k prá-

vům druhých, ohleduplnost a odpovědnost za své jednání. Znamená to pozdravit, poprosit, poděkovat, respektovat jiný názor, mluvit pravdu, pečovat o školní prostředí a jednat tak, aby se u nás každý cítil dobře, děti i dospělí. Věříme, že slušnost není jen pravidlo, ale lidská hodnota, která zjednodušuje život a zlepšuje vztahy mezi lidmi.

Partnerství, respekt a slušnost tvoří základní pilíře, na kterých stavíme každodenní život naší školy.

Pozvánka k zápisu

Naše malotřídní škola nabízí rodinné, bezpečné a známé prostředí, kde má učitel čas na každé dítě. Díky menším kolektivům se dětem věnujeme individuálně, podporujeme jejich talent i potřeby a přirozeně předcházíme šikaně. Úzká spolupráce s mateřskou školou zajišťuje plynulý přechod do 1. třídy, děti znají učitele i prostředí. Učíme moderně, tvořivě a s nadšením, nabízíme pestrou družinu s kroužky od 6:30 do 16:15. A hlavně jsme blízko domova, takže děti tráví více času učením a hrou s kamarády.

Zápisy do 1. tříd se v tomto školním roce konají dříve. Nová legislativa stanovuje posunutý termín, a proto u nás ve škole proběhnou už 5. února 2026. Rodiče i budoucí prvňáčci jsou srdečně zváni, rádi vám ukážeme prostředí, ve kterém děti vyrůstají, učí se a cítí se bezpečně. Spolupráce

se školkou ještě zintenzivnila v mnoha různých projektech a činnostech. Jednu z nich prezentuje paní učitelka Petra Sedláková ve svém článku v tomto zpravodaji.

Motivační odměna

Zřizovatel naší malotřídní školy také schválil motivační finanční odměnu pro děti, které úspěšně dokončí 5. ročník. Každý žák získá 100 Kč za každý měsíc školní docházky, tedy

1 000 Kč za školní rok. Celková částka bude vyplacena jednorázově po ukončení 5. třídy.

Cílem této podpory je ocenit děti, posílit vztah ke škole a udržet přátelskou, stabilní komunitu, na kterou jsme všichni hrdí.

Všechny silné stránky, jako jsou dobré reference rodičů i odborníků, bohatá nabídka kroužků a akcí, jasná a naplňovaná vize školy i nově zavedená finanční odměna, jsou srdečnou pozvánkou pro rodiče, aby své děti přihlásili právě k nám a nechali je ve škole, kde mohou růst, učit se a cítit se dobře.

Přání a poděkování

Na závěr chci poděkovat všem, kteří naši školu podporují. Zřizovateli za důvěru, rodičům za otevřenou spolupráci a podporu a veřejnosti i místním firmám za sponzorské dary, díky nimž můžeme dětem nabízet ještě pestřejší školní život a zázemí. Velmi si toho vážíme.

Přeji všem klidné adventní období, radostné Vánoce a úspěšný nový rok plný zdraví, porozumění a společných setkání.

text: Lenka Tunker

POZVÁNKA PŘEDŠKOLÁKŮ K ZÁPISU

V pondělí 18. listopadu se naše škola otevřela budoucím prvňáčkům, kteří si přišli vyzkoušet, jaké to je být opravdovým školákem. Odpolední setkání s názvem „Školákem nanečisto“ bylo plné objevování, radosti a prvních školních úspěchů. Děti si v příjemné a hravé atmosféře zkoušely různé dovednosti potřebné pro vstup do školy. Procvičovaly číslice do šesti, určovaly počáteční písmena slov a vytleskávaly slabiky, pojmenovávaly základní geometrické tvary a také trénovaly paměť a pozornost. Nechybělo ani grafomotorické cvičení, které podporuje správné psaní a zapojuje obě mozkové hemisféry.

Za zvládnuté úkoly získávaly děti razítka do své hrací karty, protože učení může být zábavnou výzvou i dobrodružstvím. Před zápisem do 1. třídy je čeká ještě druhé setkání, během kterého nasbírají zbývající razítka a získají malou odměnu. Děkujeme všem malým školákům i jejich rodičům za účast a už teď se těšíme na další společné setkání. Škola je místo, kde začínají nové příběhy a my už se nemůžeme dočkat těch vašich.

text: Petra Sedláková

ZŠ a MŠ RATAJE

pořádá

ZÁPIS ŽÁKŮ DO 1. TŘÍDY

5. února 2026 od 14 do 17 hodin

S sebou prosím přineste:

- vyplněnou žádost o přijetí
- vyplněný zápisní list
- občanský průkaz zákonného zástupce
- rodný list dítěte

K zápisu se musí dostavit i ti, jimž byla odložena povinná školní docházka v loňském školním roce.

HURÁ DO ŠKOLKY PLNÉ SMÍCHU A HER V PODZIMNÍM ČASE

Nový školní rok nám přinesl několik výzev. Mateřská škola se zapojila do projektu Šablony Operačního programu Jana Amose Komenského, který přináší možnosti upevnit dovednosti a schopnosti v oblastech inovativního vzdělávání, vzdělávání pedagogických pracovníků a využití podpory školního asistenta při péči nejen o naše nejmladší děti.

Děti učíme samostatnosti

Na ty v září čekalo nejtěžší období zvykání si na nové prostředí. Z náruče maminky přecházejí do kolektivu dětí, péče paní učitelky a přibývá také samostatnosti. Mění se pro ně i rytmus a režim dne. Nastavení tříd, již získané zkušenosti a možnost přítomnosti osoby, která je nejmenším dětem vždy k dispozici, poskytuje dětem dostatek prostoru pro adaptaci na nové prostředí i podmínky. Období adaptace máme již za sebou a děti ji úspěšně zvládly. Sice se občas objeví slzy, ale pestrá nabídka činností neposkytuje prostor pro smutnění. Děti odcházející do základní školy by měly být zejména samostatné, a to nejen v sebeobsluze, kterou učí děti rodiče, důležité je také nebát se komunikovat s okolím, odhadnout rizika chování a situací. Naučit se pravidelnosti a samostatnosti při plnění úkolů.

Tady můžeme vyzdvihnout výhody spolupráce se základní školou, která umožňuje dětem plynule připravovat na přechod do základní školy. Děti, které zůstávají ve známém prostředí, tím získávají neopakovatelnou výhodu menšího množství změn. Může se tak při přechodu do základní školy soustředit pouze na vzdělávání a změnu rytmu dne. Dětem pomáhá nejen známé prostředí, ale i to, že se s učitelkami setkávají během projektů a volnočasových aktivit v podobě kroužků. Díky spolupráci vstupují do školy s větší jistotou a klidem.

Pohyb je důležitý

Pravidelné setkání s myslivci nám v letošním roce přineslo příjemné

překvapení v podobě bývalých žáků naší školy, kteří se již zapojují do výchovy a vzdělávání nejmenších a patří jim poděkování za zajímavé a pestré aktivity pro děti. Vycházka do lesa hned na začátku prověřila fyzickou zdatnost dětí z mateřské školy a musím říct, že to zvládly všechny. Konec září nám přinesl deštivé počasí, a to nám nedovolilo uskutečnit klasickou sportovní akci ve spolupráci se školou. Paní učitelky se nenechaly odradit a pro děti připravily netradiční disciplíny jako hod dřívkem, skok do dálky a překážkový běh. Celý prostor budovy se tak proměnil v jedno velké sportoviště a napříč budovou se nesly ovace smíchu a povzbuzování.

Hudba a tvoření

Pohyb a hudba jsou přirozenou součástí dětství a vlastně celého našeho života. Děti z mateřské školy i žáci základní školy si v říjnu užili veselý a naučný hudební program, který pro ně připravila hudební skupina Marbo. Hudebníci ze skupiny Marbo dokázali od prvních tónů děti zapojit do zpívání, rytmizování i pohybu.

Také projekt „Celý týden v pohybu“ umožnil dětem z mateřské školy stát se na chvíli učiteli. Celý týden o hlavní přestávce učily kamarády ze školy svou hudební rozcvičku, kterou si na závěr poslední den všichni dohromady užili. Třída Berušky si pak vyzkoušela vedení panem trenérem, který jim nabídl zajímavé sportovní aktivity. A už jsme se všichni těšili i na společně strávený čas s rodiči. Tradiční Dýňování je také o setkávání a spolupráci se členy Sboru dobrovolných hasičů Rataje, kteří jsou spoluroganižátory akce.

Předávání slabikáře

Spolupráce – slovo, důležitý faktor fungování soužití a zapojování do společných aktivit. Nedílnou součástí spolupráce mezi základní školou a mateřskou školou je také projekt čtenářské gramotnosti, která v letošním roce započala účastí předškoláků na předávání slabikáře, které pasuje kamarády na čtenáře. Další pravidelná setkání se uskuteční v následujících měsících.

Zápis do školy se blíží

Být školákem nanečisto si pak děti v povinném předškolním vzdělávání vyzkoušely v prvním setkání s paní učitelkou ze základní školy, která si pro ně připravila seznámení s prostředím první třídy, vyzkoušely si počítat, rytmizovat, práci na interaktivní obrazovce, ale také spolupracovat a organizovat aktivitu. Paní učitelka se na všechny děti těší při zápisu do základní školy a ty už vědí, že se není čeho bát. Dětem, které nastupují do základní školy ve školním roce 2026/2027 se zápis blíží velmi rychle. Uskuteční se totiž již 5. února.

Trénujeme manuální zručnost

I letos se děti učí bezpečně a smysluplně manipulovat s nářadím, pomůckami využitelnými v běžném životě. Nic není jenom jako, pilka řeže, kladívko ťuká do klasického hřebíku, a to vše probíhá na opravdovém pracovním stole. Při práci se dřevem vzniká nepořádek a prach, a to vše se pak musí uklidit. Velkou odměnou je pak předání vlastnoručně vyrobeného dárku svým blízkým. Manipulace s běžnými denními předměty, jako jsou smetáček a lopatka, vysavač, hrábě, lopata, je pro děti často novou zkušeností, která přináší ná-

mahu, někdy i únavu, ale hlavně radost. Vždyť i manipulace s nůžkami, lepidlem, lžící, příborem je nezbytnou součástí života dítěte. A co vše již děti zvládly a naučily se, předvedou rodičům při společných akcích.

Advent jsme si užili

Tradiční a milou akcí je Rozsvěcení vánočního stromu a jarmark školy, která spojuje všechny aktivity, zpěv, přednes básniček, spolupráci, tvorbu, kreslení. Je to také akce, která umožňuje dětem prožívat, uvědomovat si radost, nejistotu, ale také úspěch a milé pohazení. Děkujeme všem rodičům, kteří se na přípravě s dětmi podílejí.

Všichni jsme se těšili na období adventu. Dárky na významnou akci jsme vytvořili, písničky i tanečky nacvičili a co ještě trochu nejde, to děti doplují. Měsíc prosinec byl v mateřské škole plný aktivit a překvapení. Děti čekal hudební dárek ve Zlíně, divadelní představení ve Zdounkách a Mikuláš děti odměnil za celoroční práci. Děti se o své dovednosti a schopnosti podělily s rodiči při vánočním setkání. Společná koleda všechny zúčastněné přenesla do období klidu, pohody, radosti a odpočinku. Protože hlavně takto by konec kalendářního roku mohl být vnímán.

Všem, kteří se o chod a provoz mateřské školy starají, děkuji za profesionální, respektující a kvalitní přístup. Paní ředitelce za odborné, lidské vedení.

Přeji všem krásné a klidné období adventu, rodinnou pohodu v období vánočních svátků a úspěšný vstup do roku 2026.

text: Jana Hrušková

Přijďte si užít

Obecní ples

v sobotu **7. února** od **20 hodin** v KD Rataje.
Zažijete večer plný hudby, tance, smíchu a dobré nálady.

- zahraje skupina **Gaudeon**
- zatancují **mažoretky a manželé Kočařovi**
- bude **bohatá tombola a drobné pohoštění**

Místenky jsou v prodeji na obecním úřadě od 5. ledna za 200 Kč/ks.
Těšíme se na vás, vaše obec Rataje.

Můžete někomu udělat radost tím, že věnujete dárek do tomboly.
Stačí maličkost, která potěší výherce a zpříjemní celý ples.
Dary přijímáme na obecním úřadě do 6. února.
Děkujeme všem, kteří se zapojí.

SVATOHUBERTSKÁ MŠE

130 LET SLOUŽÍ RATAJŠTÍ HASIČI LIDEM NEJEN V OBCI

V sobotu 4. května náš hasičský sbor oslavil úctyhodných 130 let od svého založení. Obcí prošel slavnostní průvod uniformovaných hasičů z Rataj, zástupci sborů Lutopeckého okrsku, hasiči ze Šelešovic a starosta Marek Zezula s místostarostou Pavlem Opatrným a také zástupci místních spolků. Slavnostní atmosféru navodily mažoretky Infinity za doprovodu dechové hudby Hulíňané. Hasiči položili věnec ke kříži na návsi, který je zasvěcen svatému Floriánovi, patronovi hasičů. Následovala slavnostní schůze a oběd. Slavnostní schůzi přijel pozdravit a popřát hodně zdaru v další práci starosta Okresního sdružení hasičů Stanislav Pumprla a emeritní starosta Lutopeckého okrsku Jaroslav Hlavík.

Nápad založit sbor vznikl po požáru

Hasičský sbor v Ratajích vznikl z nutnosti chránit životy a majetek občanů. Bezprostředním impulsem pro vznik sboru byl požár stodoly číslo 25. Dne 4. června 1895, při schůzi občanské, za předsednictví tehdejšího starosty Josefa Brázdila staršího, se zvolil zřizující výbor pro založení nového sboru. Zvoleni byli Vincenc Lehkoživ, Karel Adamec, Antonín Brabec, Bohuš Kolářek, František Foltýn, Jan Indrák, Stanislav Hájek a Vincenc Přikryl. První valná hromada sboru se konala 27. října 1895, na které byli muži uvedeni do funkcí. Ale už 15. července 1895 se provedla zkouška s novou ruční stříkačkou od firmy Smékal s uspokojivým výsledkem, a sbor ji zakoupil. První veřejné cvičení proběhlo 26. května 1896 na budovy číslo 54, 57 a zúčastnilo se ho 25 hasičů. První skládání slibu členů Jednoty dobrovolných hasičů v Ratajích se konalo 30. srpna 1896. Slib zněl: „My, členové Jednoty dobrovolných

hasičů v Ratajích, slibujeme tímto na svou čest, že chceme vykonávat pilně a svědomitě veškeré povinnosti hasičské, dle služebního řádu. K tomu nám dopomáhej Pán Bůh.“

Zásluhou ratajské obce se na návsi uprostřed vesnice postavilo nové hasičské skladiště a hasičům se předalo 22. září 1901.

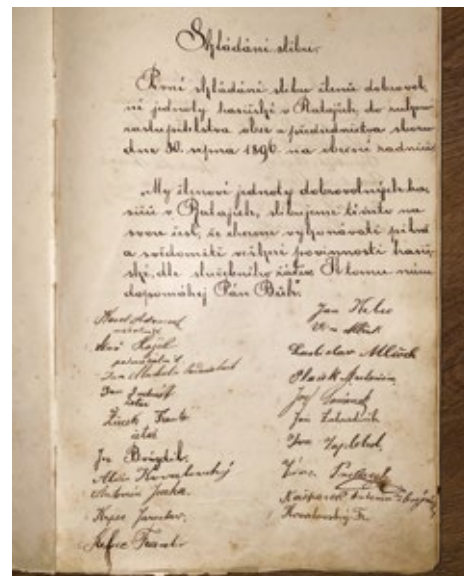
Válka zasáhla i do sboru

V roce 1909 se zásluhou tehdejšího jednatele bratra Josefa Krbce zřídil hasičský dorost v počtu devíti členů. Válečná léta 1914–1918 hluboce zasáhla do jádra sboru. Během války muselo nastoupit vojenskou službu 23 činných bratrů a pět z nich položilo své životy za cizí zájmy, 10 bylo zajato a čtyři byli dlouhodobě vězněni. Ti, kteří zůstali živí a trochu zdraví, se s radostí opět přihlásili do hasičských řad. A opět ožila ve svobodné vlasti jednota hasičská.

V roce 1928 vítá hasičstvo prvního našeho státníka a prezidenta T. G. Masaryka v Kroměříži. V roce 1929 se založil ženský odbor samaritánský a v župě se zřídil pohřební fond. V roce 1935 čítá sbor 34 členů, tři ženy a 17 členů přispívajících. Od začátku si sbor na své potřeby vydělává pořádáním kulturních akcí, příspěvky členů a členů přispívajících. Pořádají zábavu silvestrovskou, masopustní, hodovou, plesy, kuželkářské závody, nebo sehraávají divadelní představení ze života vesnice pro dospělé nebo pohádková představení pro děti. V roce 1936 sbor zakoupil novou motorovou stříkačku od firmy Stratílek z Vysokého Mýta za obnos 25 000 korun.

Léta přinášela další výzvy

V roce 1940 sbor zřídil požární komisi, která musela z příkazu dohlížet na přísné zatemňování v obci ve válečném období. Také museli zajistit

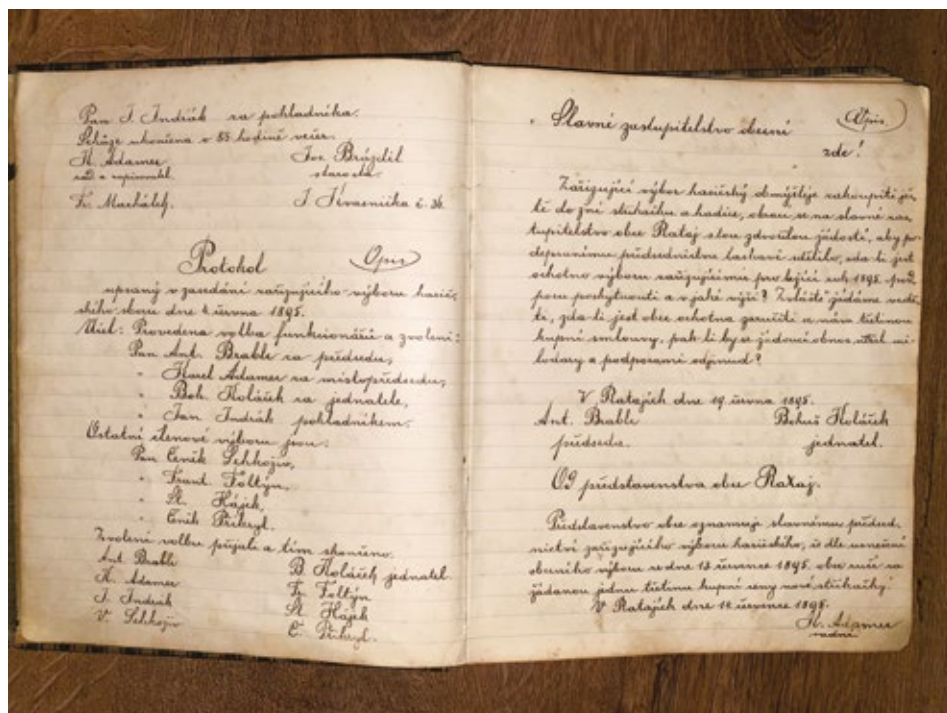
vybavení lékárníčky. V roce 1953 se navrhlo, aby se sestavilo devítičlenné družstvo žen pro případ ohně. Návrh zazněl po požáru ohně v domě číslo 18, kde shořelo stavení i chlévy, a ke kterému dorazilo málo mužů a ženy samaritánky se osvědčily jako platné. V roce 1955 spolek podepsal spolupráci se závodními hasiči PAL Magneton. Toho roku odpoledne ve 14:30 se objevil útočný letoun, který shazoval cvičné ničivé bomby na obydli. Cvičení proběhlo k všeobecné spokojenosti. V roce 1971 se členové účastní prací na opravě kulturního domu v Ratajích a provádějí čištění vodních nádrží. Přibližně v roce 1973 se zahájila výstavba místního národního výboru a nové hasičské zbrojnice v Ratajích a zároveň se navrhlo sloučení hasičských sborů Rataj a Popovic. Na výroční schůzi v roce 1977 se oznámilo, že do nových prostor zbrojnice dočasně přesídli sbor profesionálních hasičů z Kroměříže, a to z důvodu generální opravy tamní zbrojnice. V roce 1980 se profesionální hasiči přesunuli zpět do města. V roce 1983 je zbourána stávající hasičská zbrojnice, která stála na místě dnešního dětského hřiště na návsi. Poslední zápis v kronice je ze dne 23. listopadu 1986, a to z výroční schůze konané v klubovně požární ochrany v Ratajích. Zápis provedl Zdeněk Zezula mladší.

Na nikoho nezapomínáme

Nejde vyjmenovat všechny, kteří se zasloužili o rozvoj a udržení místních hasičů. Všem za to patří obrovské poděkování. Na závěr myšlenka zapsaná do kroniky v roce 1923.

„Život lidský je jako řeka plynoucí, který se nezastaví, ale jde svým směrem dále, generace jde za generací, a tak stále se udržuje ten řetěz lidské společnosti. Tak jest tomu tak, i s tou naší jednotou, která není již také žádnou mladící, která je již celých 27 roků a která odchovala též již několik generací mladších, kteří nesou s hrdostí dále tento štít hasičský kupědu.“

text: Martina Sedláčková

KROMĚ CVIČENÍ A ZÁSAHŮ SE HASIČI VĚNOVALI I AKCÍM PRO VEŘEJNOST

Podzim ukázal, že role ratajských dobrovolných hasičů nekončí u zásahů. Vedle cvičení a odborné přípravy zajišťovali také řadu akcí pro veřejnost a aktivně se podíleli na životě obce.

Dýňování

Říjen u nás tradičně patřil společným akcím a setkávání. Jako každý rok jsme se sešli na oblíbeném dýňování, kde vznikla spousta krásných i pořádně strašidelných dýní. Příjemná podzimní atmosféra a skvělá nálada provázely celé odpoledne zásluhou všech, kteří se zapojili a pomohli s přípravou.

Sběr železa

V průběhu měsíce proběhl také každoroční sběr železa. Občané připravili velké množství materiálu, který naši hasiči zajistili a odvezli. Aktivita umožňuje jednotce pokračovat v rozvoji své činnosti a vybavení.

Lampionový průvod

Listopad u nás tradičně odstartoval lampionovým průvodem, který i letos doprovázel svatý Martin na koni. Účast byla opravdu hojná, a tak se průvod nesl v radostné a slavnostní náladě. Společně jsme prošli Popovicemi až k točně v Ratajích, odkud jsme pokračovali na hřiště, kde na všechny čekalo malé pohoštění. Všichni jsme si pochutnali na dobrotách z udírny a v chladném počasí nás zahříval voňavý svařák.

Stezka odvahy

Velkou oblibu si opět získala také stezka odvahy, která se letos opravdu povedla. Hned na začátku nás přivítala brána plná pavouků a pavučin, která nejednomu účastníkovi zatajila dech. Na trase byla připravena krásně ztvárněná strašidla i tematické dekorace jako například malý hřbitov, vlkodlak připoutaný ke stromu a další zákoutí. Celá stezka tak měla opravdu působivou a tajemnou atmosféru.

Děkujeme všem účastníkům za příjemný večer a všem, kteří pomohli s organizací, za jejich práci a nadšení.

Taktické cvičení jednotky

Naši dobrovolní hasiči se i na podzim aktivně zapojili do taktických cvičení Integrovaného záchranného systému. První z nich proběhlo v září v Průmyslové zóně v Holešově, kde se jednotky věnovaly plnění bambi vaku ve spolupráci s leteckou hasičskou službou. Cvičení prověřilo souhru pozemních a leteckých jednotek i připravenost na zásahy u roz-

sáhlejších požárů.

Druhé cvičení následovalo v říjnu. Simulován byl požár lesního porostu ve firmě v Ratajích. V objektu, kde se skladují výbušniny, již nikdo nebyl a požár tedy oznámili místní občané na základě černého kouře. Cvičení prověřilo práci v terénu, komunikaci i efektivní nasazení sil a prostředků.

Taktická cvičení probíhají několikrát do roka

a cílem je ověřit činnost všech složek, prověřit koordinaci sil a prostředků včetně jejich operačních středisek při řešení mimořádné události. Obě cvičení potvrdila připravenost naší jednotky a její ochotu nasazovat se pro bezpečí nás všech. Děkujeme všem členům za jejich čas, úsilí a dobrovolnou službu.

text: Nikola Pospíšilová

MIKULÁŠ

V kostele sv. Petra a Pavla v Ratajích se během vánočních svátků budou konat mše svaté:

- * 24. prosince v 15 hodin a ve 23 hodin
- * 25. prosince v 11 hodin
(od 14 do 16 hodin je možná návštěva betléma)
- * 26. prosince v 11 hodin
- * 28. prosince v 11 hodin
- * 31. prosince v 18 hodin
- * 1. ledna v 11 hodin

Všichni jste srdečně zváni.

Otevírací doba provozovny České pošty v Ratajích, č. p. 22:

den	otevírací doba
24. 12.	zavřeno
25. 12.	zavřeno
26. 12.	zavřeno
27. 12.	zavřeno
28. 12.	zavřeno
29. 12. pondělí	08:00–11:00
30. 12. úterý	13:30–16:00
31. 12.	zavřeno
1. 1. 2026	zavřeno

Sbor dobrovolných hasičů Sobělice
zve všechny příznivce karetních her na

9. ročník Mariášového turnaje v sobotu 27. prosince

od 15. hodin
v Kulturním domě v Sobělicích.

Vstupné: 200 Kč (v ceně je večeře a pití)
Registrace od 14:30.

Hráči, hlase se starostovi Markovi Zezulovi
(starosta@rataje.cz, 602 726 019)
Zajistěte si své místo u stolu včas,
počet míst je omezený.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2026

SOBOTA 10. LEDNA 2026
RATAJE, POPOVICE, SOBĚLICE

DĚKUJEME,
ŽE POMÁHÁTE!

ROZSVÍCENÍ STROMEČKU V SOBĚLICÍCH BYLO PLNÉ PŘEKVAPENÍ

V Sobělicích se letos rozsvícení vánočního stromečku proměnilo v milé a srdečné setkání, na které budou místní ještě dlouho vzpomínat. Akci připravili soběličtí hasiči a dobrovolníci, i když se samotné rozsvícení stromečku nepodařilo úplně technicky sladit podle plánu, nikomu to nevadilo. Atmosféra byla totiž silnější než jakákoli drobná nedokonalost.

Kolem stromečku se rozprostřel adventní jarmark s výrobky, které společně s malými hasiči připravily místní ženy. O ručně vyráběné dekorace byl velký zájem a celkem se podařilo prodat výrobky za 5 000 korun. Mladí hasiči už vědí, že peníze využijí na pořízení nových triček, která jim budou připomínat společné chvíle i jejich práci.

Po celou dobu se Sobělicemi linula vůně zelňačky a svařáku. U obou

stánků se tvořily fronty a lidé si v klidu povídali, smáli se a zahřívali se horkým hrnkem v ruce. Vrcholem večera pak byla písnička o Sobělicích, kterou místní sestavili s pomocí umělé inteligence. Text i melodie dojaly nejednoho posluchače a některým se i zaleskly oči.

„Poděkování patří všem, kteří se na akci podíleli, sobělickým hasičům a Martinovi Dyňkovi, který uvařil zelňačku a složil text k písničce. Adventní setkání v Sobělicích znovu ukázalo, že když se sejdou lidé se srdcem na správném místě, vznikne večer, který zahřeje víc než svařák uprostřed zimy,“ poděkoval starosta Marek Zezula.

text: Jana Hlavinková

ŠKOLNÍ JARMARK ZAKONČILO ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMEČKU

V pátek 28. listopadu se před základní a mateřskou školou rozehrála pravá vánoční atmosféra. Z reproduktorů zněly koledy, vzduchem se nesla vůně dobrot a s prvními třpytkami světylek začala jedna z nejmilejších tradic roku, a to slavnostní rozsvícení vánočního stromečku doprovázené prodejním jarmarkem.

Už krátce po zahájení začalo prostranství před školou ožívat. Přicházely celé rodiny, sousedé i přátelé školy. Všude panovala dobrá nálada a příjemný šum očekávání. Jarmareční stánky nabízely desítky originálních výrobků, které děti, žáci, učitelé i rodiče připravili s pečlivostí a láskou.

Slavnost zahájila paní ředitelka Lenka Tunker svým srdečným proslovem, ke kterému se připojili starosta Marek Zezula a farář Jan Kulíšek. Všichni popřáli přítomným klidné svátky a připomněli kouzlo společných setkávání, na které se v dnešní době tak snadno zapomíná.

Poté se rozjel program, který doslova rozehrál zimní odpoledne. Děti a žáci předvedli básničky, písničky i taneček, které rozzářily úsměvy všech přítomných. Když se na závěr vystoupení rozezněla společná píseň všech účinkujících, atmosféra se naplnila krásným pocitem soudržnosti.

A pak přišla chvíle, na kterou se těšili malí i velcí, na slavnostní rozsvícení vánočního stromečku. V okamžiku, kdy se před školou rozsvítily tisíce světylek, jako by celý prostor na chvíli ztichl a proměnil se v opravdovou vánoční pohádku.

Podvečer byl plný radosti, úsměvů a milých setkání. Každý, kdo přišel, si odnesl nejen krásné zážitky, ale i pocit, že Vánoce nejsou jen o dárcích, ale hlavně o společné radosti a blízkosti.

text: Eva Frkalová

